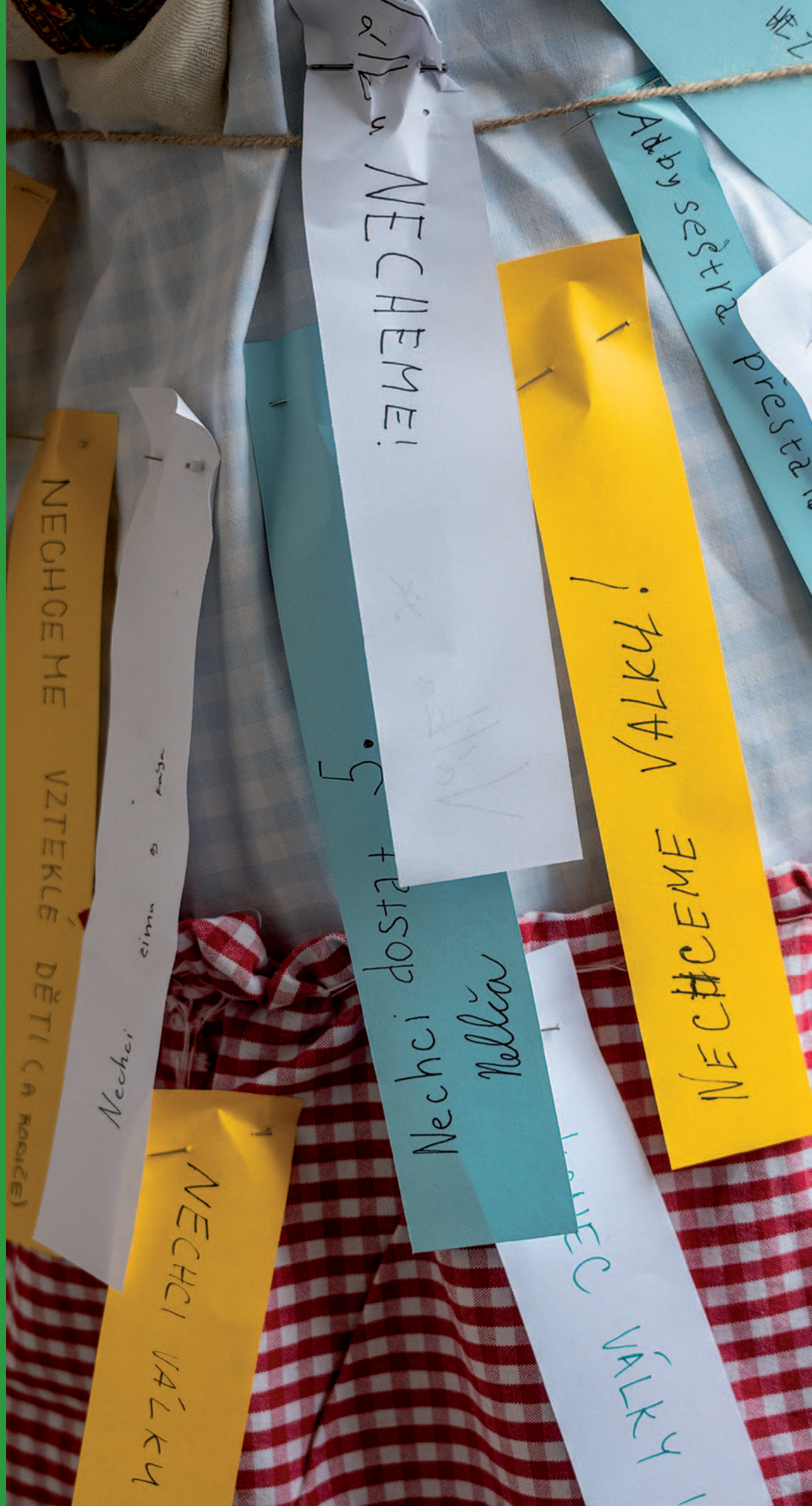

DOLNOPOČERNICKÝ ZPRAVODAJ

MORANA - UKONČENÍ ZIMY A VŠEHO ZLÉHO

Foto: Pavel Průcha

Rozpočet MČ Praha – Dolní Počernice na rok 2022

Vážený spoluobčané,

Zastupitelstvo MČ Praha – Dolní Počernice již každoročně rozhoduje, že naše MČ bude hospodařit v prvních měsících roku podle pravidel rozpočtového provizoria, která si dle metodiky MHMP samo schvaluje.

Vlastní rozpočet MČ je pak projednáván na březnovém zasedání ZMČ. Nejinak tomu bylo i letos. Nebudu vám zde popisovat postup příprav a dalších náležitostí, které musí být v tomto procesu provedeny. Je to poměrně složitá záležitost, avšak na základě zkušeností našich samospráv a úřadu se jedná prakticky o rutinní záležitost. Přesto si nikdo nedovolí sestavování a projednávání rozpočtu podcenit, neboť tento dokument nás provází po celý fiskální rok a na jeho plnění záleží chod celé naší MČ. Neméně důležité jsou pak úpravy rozpočtu, které provádí naše samospráva prakticky v průběhu celého roku. Tyto úpravy jsou povětšinou prováděny na základě přijatých finančních prostředků z MHMP, z různých dotačních titulů, daňových opatření, v poslední době i od investorů a dalších subjektů. Níže uvádím Rozpočet MČ Praha – Dolní Počernice na rok 2022 tak, jak jej schválilo ZMČ na svém zasedání dne 21. 3. 2022.

Zbyněk Richter, starosta

Zastupitelstvo MČ Praha – Dolní Počernice - schvaluje -

1)

a) rozpočet MČ Praha – Dolní Počernice na rok 2022

v hlavní činnosti:

objem příjmů	27 367 tis. Kč
objem výdajů	32 339 tis. Kč
saldo příjmů a výdajů	4 972 tis. Kč
financování (saldo tř. 8)	4 972 tis. Kč

b) rozpočet MČ Praha – Dolní Počernice na rok 2022

v hospodářské činnosti:

výnosy	10 818 tis. Kč
náklady	4 171 tis. Kč
hospodářský výsledek	6 647 tis. Kč
zapojeno do rozpočtu MČ na rok 2022 (pol. 4131)	6 950 tis. Kč
zisk z předcházejících let	

2) rozpočet účelového fondu zaměstnanců MČ Praha – Dolní Počernice na r. 2022 v Kč

Plánované příjmy:

počáteční stav k 1. 1. 2022	233 103,52
2,5 % odvod mezd z HČ	259 000,00
příjmy na úrocích	1 000,00

příjmy celkem 260 000,00

Plánované výdaje:

příspěvek zaměstnavatele do PF	30 000,00
příspěvek na stravování	128 000,00
poplatek spořitelně	1 000,00
dárkové poukázky Velikonoce, Vánoce	61 000,00
rezerva	40 000,00

výdaje celkem 260 000,00 Kč

Předpokládaný zůstatek fondu k 31. 12. 2022 233 103,52 Kč

JEDNÁNÍ RADY MČ PRAHA - DOLNÍ POČERNICE

RMČ Praha – Dolní Počernice na svých jednáních v období od 8. 2. 2022 do 29. 3. 2022 m.j.

schválila

- Inventarizační zprávu MČ Praha – Dolní Počernice za rok 2021
- objednávku na úpravu webových stránek MČ Ing. Tomáši Moravcovi
- návrhy rozpočtu MČ a příspěvkových organizací MČ na r. 2022 pro jeho projednání v ZMČ
- Smlouvu o dílo se spol. ACG-EEAL s.r.o. na stavební úpravy čp. 26
- Smlouvu a financování projektu „Dolní Počernice – informovaná ves“ mezi HMP a MČ
- úpravy rozpočtu MČ na r. 2022 do měsíce 03/2022
- Nájemní smlouvu s MUDr. Zdeňkou Hanzlíkovou na provoz ordinace urologie a sexuologie ve Zdravotním centru MČ
- zadání veřejné zakázky na opravu pomníku padlým v I. světové válce
- Příkazní smlouvu s Mgr. Vladimírou Kalivodovou ve věci obstarání kompletního řízení, managementu, administrace a monitoringu projektu „Komunitní centrum JAKO DOMA“

vzala na vědomí

- přerušení odvolacího řízení občanů Dolních Počernic do umístění stavby nové základní školy

- vyjádření Pražské developerské společnosti k usnesení ZMČ č. 20.1 ze dne 6. 12. 2021

- zápisy z jednání výborů ZMČ, komisí RMČ a Redakční rady DPZ
- požadavky MČ na doplnění veřejného osvětlení na území MČ
- informace z MHMP o dalším postupu projednání Metropolitního plánu

souhlasila

- s podáním přihlášky MČ do soutěže Zlatý erb o nejlepší webové stránky obcí
- s odůvodněnými žádostmi dopravců pro průjezd Českobrodskou ulicí
- s navrhovanou směnou pozemků mezi HMP a spol. Esprit
- s přijatými dary pro MČ a její příspěvkové organizace
- s rozložením platby nájemného spol. Svornost s.r.o. do r. 2022
- s navýšením kapacity základní školy

neschválila

- opravu výtahu v čp. 3 – pivovar z důvodu podmínek stanovených v nájemní smlouvě se spol. Počernický pivovar s.r.o.
- výjimky z omezení provozu na Českobrodské ul. některých žadatelů

vyjadřovala se

- k žádostem občanů MČ ke stavebním úpravám jejich nemovitostí

rozhodla

- o přidělení bytu č. 1 v čp. 470 Mgr. Kateřině Šplíchalové

- o zřízení Krizového štábu MČ za účelem řešení ukrajinské krize **zabývala se**
- pomocí uprchlíků z Ukrajiny ve spolupráci s primátorem HMP a odbory MHMP
- zahájením provozu a fungováním Komunitního centra JAKO DOMA a úpravami jeho okolí
- novým zpracováním DPZ ve snaze o snížení jeho finanční nákladnosti
- přípravou procesu plnění Participativního rozpočtu MČ na r. 2022 **jmenovala**
- paní Markétu Brožovou do funkce ředitelky PO Oáza do 31. 12. 2022

JEDNÁNÍ ZMČ PRAHA – DOLNÍ POČERNICE

ZMČ Praha - Dolní Počernice na svém 21. zasedání dne 21. 2. 2022

souhlasilo

- se Zásadami pro záměry dopravních staveb a omezení dopravy v hl. m. Praze

projednalo

- Žalobu proti části usnesení ZMČ Praha - Dolní Počernice ze dne 7. 12. 2020. V této věci nebylo přijato žádné usnesení.

projednalo

- Žádost Sokola Dolní Počernice z.s. o finanční podporu spolku. Pověřilo starostu nalezením možností finanční podpory Sokola a dalších spolků v MČ v průběhu roku 2022.

schválilo

- odměny členům Krizového štábu MČ za plnění mimořádných úkolů v období pandemie Covid 19

ZMČ Praha – Dolní Počernice na svém 22. zasedání dne 21. 3. 2022

schválilo

- Rozpočet MČ Praha - Dolní Počernice na rok 2022
- rozpočty příspěvkových organizací MČ – ZŠ, MŠ Duha a Oáza na rok 2022
- střednědobý výhled rozpočtu MČ Praha - Dolní Počernice na roky 2023-2027
- střednědobé výhledy příspěvkových organizací MČ Praha - Dolní Počernice – ZŠ, MŠ Duha a Oáza na roky 2023–2027

schválilo

- Dodatky ke zřizovacím listinám příspěvkových organizací MČ Praha - Dolní Počernice Základní školy a Mateřské školy Duha

schválilo

- prodej pozemku parc. č. 1282/2 v k.ú. Dolní Počernice o výměře 10 m² panu Martinu Kaplanovi

Upozorňujeme zájemce o podrobnější informace z jednání ZMČ a RMČ, že úplné zápisy z těchto jednání jsou uveřejněny na webových stránkách MČ Praha - Dolní Počernice a v písemné podobě jsou dostupné na úřadě MČ Praha - Dolní Počernice nebo v kanceláři starosty.

Kancelář starosty

POMOC UKRAJINĚ

<https://praha-dolnipocernice.cz/aktuality-ukrajina>

Naše MČ odsuzuje napadení Ukrajiny Ruskem a od začátku válečného konfliktu se aktivně zapojuje do pomoci ukrajinským uprchlíkům. Zaslali jsme 50.000 Kč Charitě pro Ukrajinu, další finanční obnos RMČ vyčlenila pro aktuální pomoc uprchlíkům zde v místě. Jelikož aktuálně nedisponujeme volnými byty, ani jinými vhodnými prostorami, oslovili jsme místní pronajímatele ubytovacích služeb, kteří téměř bez výjimky okamžitě nabídli pomoc dle svých vlastních možností. Vlna solidarity přišla i od dalších soukromých osob, a uprchlíkům je kromě materiální pomoci postupně nabízeno ubytování přímo v rodinách. O těchto aktivitách však nemá MČ přesný přehled, proto **prosíme naše občany, kteří ubytování uprchlíkům poskytují, aby poslali na ÚMČ do podatelny svůj kontakt a stručné informace ohledně ubytovaných osob** dle připravovaného dotazníku na webu MČ. Rádi

bychom měli přehled z důvodu kapacit MŠ, ZŠ, dále možné cílené pomoci a zapojení uprchlíků do pracovního i společenského života.

RMČ 144.13 dne 29. 3. 2022 v souvislosti s touto situací zřídila Krizový štáb, který bude průběžně řešit aktuální požadavky. MČ taktéž obdržela finance od MHMP na mimořádné výdaje v této záležitosti.

Situace je nesmírně složitá nejen pro uprchlíky, kteří se zde ocitli ne vlastní vinou, ale i pro zdejší občany, kteří někdy v důsledku toho všeho mohou zažívat méně komfortní životní situace. Budme však k našim bližním solidární a shovívaví, a představme si sami sebe v jejich těžké situaci. Děkujeme :-)

Markéta Brožová

Kancelář starosty, koordinátorka MA21

Metropolitní plán

Vážení spoluobčané,

dovoluji si vám oznámit, že dne 26. 4. 2022 byla zveřejněna vyhláška o Metropolitním plánu (dále MP), čímž byl pořizovatelem zveřejněn upravený návrh MP pro veřejné projednání na základě vašich připomínek.

Jedná se o konzultační materiály pracovního charakteru, které slouží pro snazší orientaci samospráv v upraveném návrhu MP a pro efektivní přípravu připomínek pro veřejné projednání.

Upozorňujeme, že dle informace od pořizovatele, který má tuto

záležitost v kompetenci, není možné v této fázi procesu pořizování MP zveřejnit připomínky veřejnosti, resp. jejich vypořádání, a to zejména z důvodu neukončené (probíhající) fáze pořizování územního plánu i zachování anonymity osobních údajů. Jak bylo naloženo s konkrétními připomínkami je zřejmé z podoby samotného návrhu. Doporučujeme všem návštěvu výstavy v CAMP, kde bude možné projít konkrétní detaily návrhu se zpracovatelem i pořizovatelem MP, a doptat se na detaily.

Upozorňujeme, že v rámci veřejného projednání je třeba

připomínkovat samotnou aktuální podobu návrhu MP, tj. nikoli vypořádání připomínek ze společného jednání (které k aktuální podobě/úpravě návrhu vedlo). Zveřejnění samotného textu vypořádání všech ostatních připomínek ze společného jednání (včetně veřejnosti) provede pořizovatel (jako obvykle, i u všech změn stávajícího územního plánu) až po vypořádání veřejného projednání, a to v anonymizované podobě.

Veškeré další informace o MP, včetně online prohlížečky

a možnosti stažení kompletní dokumentace, jsou dostupné zde: www.metropolitniplan.praha.eu

Připomínáme vám dále důležité termíny: **30. 5. 2022** – 1. veřejné projednání MP, **23. 6. 2022** – 2. veřejné projednání MP, **30. 6. 2022** – konec lhůty pro podávání připomínek k upravenému návrhu MP v rámci veřejného projednání.

S použitím materiálů od náměstka primátora Petra Hlaváčka

Zbyněk Richter, starosta

POČERNICKÝ MĚŠEC

Participativní rozpočet 2022 – průběžné hodnocení projektů

Hlasujte od 1. 5. do 31. 5. 2022 pro Vaše vybrané projekty na odkazu

<https://participace.mobilnirozhlas.cz/pocernickymesec/>

„Stolní tenis – prostor a vybavení na rozšíření volnočasových aktivit všech věkových skupin, zejména pak seniorů“

Navrhovatel: Václav Kalimon

Místo realizace: prostory Komunitního centra JAKO DOMA

Rozpočet: 22.000 Kč

Posouzení komise: žádost splnila požadované náležitosti a bude postoupena k veřejnému projednání a hodnocení veřejností MČ Praha – Dolní Počernice

„Zřízení obratiště BUS č. 224 mezi pneuservisem a Hostavickým potokem“

Navrhovatel: Ing. Evžen Smrkovský

Místo realizace: ul. Národních hrdinů u vjezdu na cyklostezku

Rozpočet: blíže určen

Posouzení komise: žádost do Participativního rozpočtu MČ Praha – Dolní Počernice na rok 2022 byla z dalšího projednání vyřazena z důvodu nesouhlasného stanoviska spol. ROPID

„Hřiště na mini tenis a rekreační badminton“

Navrhovatel: Tereza Vrbová

Místo realizace: prostor dětského hřiště u Rokytky pod tenisovou zdí

Rozpočet: 450.000 – 500.000 Kč

Posouzení komise: žádost do Participativního rozpočtu MČ Praha – Dolní Počernice na rok 2022 byla z důvodu nesplnění požadovaných kritérií (překročený finanční limit projektu) vyřazena. Vzhledem k tomu, že projekt žadatelky je smysluplný zejména pro využití volnočasových aktivit naší mládeže a je vedením naší MČ vnímán jako potřebný, bude zařazen do zásobníku investičních akcí MČ Praha – Dolní Počernice se snahou zajistit na jeho realizaci co nejdříve potřebné finanční prostředky.

„Dětské hřiště pro nejmenší“

Navrhovatel: Eliška Daněčková

Místo realizace: štěpnice zámeckého parku při vstupu od železniční trati

Rozpočet: 116.500 Kč

Posouzení komise: žádost splnila požadované náležitosti a bude postoupena k veřejnému projednání a hodnocení veřejností MČ Praha – Dolní Počernice

„Dětský klub V Hájence – fasáda budovy“

Navrhovatel: Martina Kněžů

Místo realizace: Národních hrdinů 45, hájenka

Rozpočet: 199.500 Kč

Posouzení komise: žádost splnila požadované náležitosti a bude postoupena k veřejnému projednání a hodnocení veřejností MČ Praha – Dolní Počernice

„Brouk – pamětní socha ke 130. výročí biostanice Broukárna v Dolních Počernicích“

Navrhovatel: Roman Franta

Místo realizace: hráz rybníka poblíž mlýna u zámeckého parku

Rozpočet: 200.000 Kč

Posouzení komise: žádost splnila požadované náležitosti a bude postoupena k veřejnému projednání a hodnocení veřejností MČ Praha – Dolní Počernice

„Oživení prostoru PAŘEZINY-NA FARNÍM“

Navrhovatel: doc. PhDr. Iva Poláčková Šolcová, Ph.D.

Místo realizace: komunitní hřiště na křižovatce ul. Příchovická a V Pařezinách

Rozpočet: 182.000 Kč

Posouzení komise: žádost splnila požadované náležitosti a bude postoupena k veřejnému projednání a hodnocení veřejností MČ Praha – Dolní Počernice

„Počernice pěšky“

Navrhovatel: Tereza Vrbová

Místo realizace: Základní škola Dolní Počernice

Rozpočet: 75.000 Kč

Posouzení komise: žádost splnila požadované náležitosti a bude postoupena k veřejnému projednání a hodnocení veřejností MČ Praha – Dolní Počernice

Projekty, které splnily náležitosti, stanovené pravidly Participativního rozpočtu MČ Praha – Dolní Počernice na r. 2022, budou veřejnosti představeny dne 27. 4. v 17.30 hod. ve velké zasedací síni ÚMČ Praha – Dolní Počernice, Stará obec 10. Na tomto setkání dostanou úspěšní žadatelé možnost své projekty představit veřejnosti a obhájit jejich prospěšnost pro zkvalitnění života v naší MČ.

Následně proběhne elektronické hlasování našich obyvatel (nad 15 let s trvalým bydlištěm v Dolních Počernicích) dle pravidel PR uvedených na odkazu webových stránek MČ Praha – Dolní Počernice.

Markéta Brožová

Kancelář starosty, koordinátorka MA21

Přehled dalších podnětů z 10. Fóra Zdravé MČ Praha – Dolní Počernice z 21. 9. 2021

Vážení spoluobčané,

v minulém čísle jsem Vám slíbil, že vás seznámím s podněty, které padly na jednání 10. Fóra naší MČ a byly hodnoceny „pod čarou“, tzn., že nedostaly dostatečný počet bodů, aby je vedení naší MČ muselo řešit. Přesto je zajímavé, jaké další podněty naši občané při jednání fóra zaznamenali na hlasovací archy, a jak já posuzuji možnosti jejich řešení. Slohová a gramatická podoba podnětů je zaznamenána v původní podobě.

ÚZEMNÍ ROZVOJ A ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ:

13. Nechat obrůst trvalou zelení protihlukové stěny u železniční trati

Tento požadavek jsme neúspěšně vznesli před cca 15ti lety na tehdejší SŽDC při rekonstrukci drážního tělesa v úseku Běchovice Libeň. Starosta MČ vznesl v závěru roku 2021 opětovně tento požadavek při projednání projektu na výstavbu vysokorychlostní trati (VRT) na území MČ Praha – Dolní Počernice.

14. Omezení hluku – veškerá doprava (letecká, silniční, železniční)

Leteckou dopravu nemůže MČ ovlivnit, navíc letecký provoz je v současné době omezen. Na nových stavbách SOKP 510 a 511 včetně mostu přes Počernický rybník budou realizována nová účinná protihluková opatření, která budou vybudována i v případě realizace VRT v celé jejich délce na území MČ.

15. Ochrana „zeleného“ izolačního pásu podél dálnice „D0“

Zelený ochranný pás je navržen v projektové dokumentaci a bude realizován.

16. Pravidelný monitoring ovzduší s ohledem na Malešickou spalovnu a dálnici „D0“

Pravidelný monitoring s požadovanými ukazateli vlivu na ŽP z uvedených staveb je prováděn na měřicí stanici „Počernická“ a je každoročně zveřejňován v ročence životního prostředí, která je dostupná všem obyvatelům hl. m. Prahy.

17. Výsadba stromů v obytných zónách při ul. K Čihadlům, V Čeňku aj. – komplexní řešení

Tento požadavek je vágní, a je třeba jej jeho autorem blíže specifikovat. Vyzývám proto autora tohoto podnětu, aby kontaktoval v této věci starostu MČ.

18. Monitoring čistoty vody v dolnopočernickém rybníku.

Monitoring vody v Počernickém rybníku je pravidelně zajišťován Odborem ochrany prostředí MHMP. Zájemce o tyto údaje může kontaktovat starostu MČ. Vedení MČ se pokusí tyto údaje zveřejnit v DPZ.

19. Osázení zemního valu mezi Jahodnicí a Dolními Počernicemi

Tento zemní val se nenachází v k.ú. Dolní Počernice, navíc je na soukromém pozemku. Kompetentní v této věci je MČ Praha 14.

20. Časové omezení vzhazování skleněného tříděného odpadu – ruší noční klid

Pro toto časové omezení neexistuje žádná vyhláška, navíc sledování tohoto nepříjemného jevu je pro policii prakticky nemožné. Záleží na ohleduplnosti obyvatel. Byla již provedena osvěta v DPZ.

21. Psí hřiště

V MČ je zájemcům k dispozici kynologické cvičiště u Štěrboholské radiály. Pro veřejné psí hřiště nemá MČ vhodný pozemek.

22. Vybudovat záchytná parkoviště sloužící PČR k pokutování neukázněných řidičů

MČ již vznesla požadavek na vybudování odstavného parkoviště na Českobrodské ul. v rámci projektu nájemního bydlení naproti prodejně PRO-DOMA.

23. Toalety (mobilní) na nádraží a hřbitově

Vedení MČ považuje tento požadavek za nadbytečný, a navíc za neekonomický.

24. Vodní mlha (mlžítka)

Budou instalována v r. 2022 před budovou ÚMČ, Stará obec 10, v zámeckém parku je za tímto účelem vybudována fontána.

25. Úprava cesty podél Rokytky směrem k brodu do Hostavic – mlatová cesta nebo dřevěný chodník

V k.ú. Dolní Počernice je tato cesta upravena, v dalším úseku je tento požadavek v kompetenci MČ Praha 14, avšak jeho realizace je podmíněna souhlasem správce toku Rokytky, kterým je Odbor ochrany prostředí MHMP. Podle posledních informací pracovníci tohoto magistrátního odboru připravují v těchto místech rozsáhlou revitalizaci toku Rokytky za účelem zlepšení biodiverzity, takže vybudování takového chodníku v současné době by bylo krátkozraké.

26. Koupaliště

V současné době je tento záměr nerealizovatelný, přednost má výstavba nové školy a další projekty. Tento požadavek byl vznesen ZMČ při projednávání zastavovací studie nájemního bydlení na pozemku HMP parc.č. 1493/1 na Pražskou developerskou společnost.

EKONOMIKA:

27. Zvýšení nájemného v obecních bytech

Tuto záležitost přenecháme k rozhodnutí příští samosprávě MČ Praha – Dolní Počernice ve volebním období 2022–2026.

28. Zvýšení nájemného společností provozujícím Léta Páně, Svornost, Český statek

O těchto možnostech pravidelně jednala RMČ v souvislosti s negativním vlivem pandemie koronaviru na tyto společnosti. Tendence RMČ je spíše nájemné snižovat, aby tyto společnosti byly životaschopné, neboť do majetku MČ vložily desítky milionů Kč na jeho zvelebení.

29. Participativní rozpočet

Právě probíhá hodnocení projektů a anketa veřejnosti k jejich výběru.

SOCIÁLNÍ SLUŽBY A ZDRAVOTNICTVÍ:

30. Rehabilitační cvičení pro seniory

Již probíhá v novém Komunitním centru JAKO DOMA

31. Zdravotní taxi pro potřebné

MČ tyto služby zajišťuje prostřednictvím příspěvkové organizace Oáza nebo přímo prostřednictvím úřadu MČ. Stačí požádat.

32. Služba nákupu základních potravin pro potřebné

Viz bod 31

33. Propojení služeb a aktivit seniorů s mládeží

Bude zajištěno prostřednictvím náplně nového Komunitního centra JAKO DOMA.

34. Spojit aktivity Klubu důchodců a Komunitního centra

Nevidíme v tom problém. Záleží na obou složkách, jak se dohodnou. Vedení MČ neklade v této věci žádné překážky.

DOPRAVA:

35. Rekonstrukce podjezdu pod tratí v ul. Národních hrdinů – zabezpečení chodců jako v Běchovicích

Tento požadavek byl vznesen starostou na Správu železnic při projednávání přípravných prací na vysokorychlostní trať.

36. Cyklostezka kolem rybníka

Je realizována z poloviny. Do zadní části rybníka na základě stanoviska Odboru ochrany prostředí MHMP není přístup cyklistů žádoucí z důvodu ochrany ptactva a vodních živočichů. Bude vybudováno nové cyklistické propojení podél pravého břehu Rokytky v rámci výstavby kanalizačního sběrače „H“, které propojí Dolní Počernice a Běchovice.

37. Zpomalit dopravu v ul. Svatoňovická (Národních hrdinů)

Vedení MČ projedná s policií ČR osazení dopravního značení, odpovídajícího tomuto požadavku, příp. zpomalovací prahu.

38. Odhlučnění mostu přes rybník – výstavba protihlukových bariér

Připravuje se – viz bod č. 14

39. Navýšení MHD linky 208 a návaznost spojů na metro C (Háje a do Běchovic)

V současné době jsou jízdní řády na těchto linkách stabilizovány a v dohledné době nebudou měněny.

40. Omezení tranzitní dopravy napříč MČ

Bylo již omezeno dopravním značením na SOKP, Štěrbobolské radiála a Českobrodské ul.

41. Zpomalit dopravu v ul. Národních hrdinů u křižovatky s ul. Dercsenyiho (radar + retardér)

Rekonstrukce této ul. včetně zpomalovacích prvků je připravována Investičním odborem MHMP, je stavební povolení, chybí finanční prostředky na realizaci stavby.

42. Radary před pivovarem a PNEU Šafránek

V dohledné době nebudou realizovány. Odbor pozemních komunikací a drah MHMP není této aktivitě nakloněn. Navíc je připravována TSK rekonstrukce ul. Národních hrdinů v úseku Českobrodská – Štěrbobolská radiála. MČ bude při projednání této stavby zpomalovací prvky požadovat.

43. Nájezdové rampy na budoucí Pražský okruh (Stavba 511 D1 – Běchovice)

Není zřejmé, co je tímto požadavkem míněno.

46. Posunutí otočky MHD v ul. U Konečné směrem do Běchovic do nové výstavby

Bude provedeno v rámci projektu HMP (nájemní bydlení) na pozemku 1493/1 v k.ú. Dolní Počernice.

47. Zneprůjezdnost ul. Národních hrdinů u školy

Tento požadavek nelze realizovat, žadatel by měl sdělit jaká dopravní opatření v souvislosti s tímto požadavkem má na mysli.

48. Bezpečnější přechod přes nákladní trať v ul. Lanžovská

Tento přechod je osazen světelnou signalizací a při jejím respektování a zvýšené pozornosti je zcela bezpečný.

49. Přechody v ul. Hrabačovská u Českobrodské ul.

Připravuje se. Je požádáno na Odboru dopravy ÚMČ Praha 14.

50. Oprava ulice (tankodromu) Nad Rybníkem

V r. 2022 bude oprava tohoto úseku jednou z priorit vedení MČ v rámci stavby 0134-TV Dolní Počernice. V současné době se již zpracovává projektová dokumentace. MČ zajistí v nejbližší době nejnutnější opravy této ulice.

51. Monitoring dopravní zátěže v MČ (hluk, emise, počet tranzitu apod.)

Monitoring dopravní zátěže v MČ včetně dalších údajů vlivu na ŽP je uváděn pravidelně v ročence dopravy a životního prostředí a v posudcích EIA na stavby 510 a 511 SOKP.

52. Do budoucna snaha o maximální propojení železničních zastávek „Dolní Počernice“ a „Hostavice“

Vedení MČ na tomto požadavku intenzivně pracuje, připravuje se projektová dokumentace, obě zastávky budou propojeny cestní sítí s parkovou úpravou. Připravuje se i výkup potřebných pozemků.

53. Parkovací stání u výstavby Galstian & Galstian

Požadavek je nekonkrétní, proto není možné se jím zabývat.

54. Oprava kanalizačních vpustí v ul. Národních hrdinů, Dercsenyiho, Dubenecká, U Konečné

Byla provedena kontrola oprávněnosti požadavku, příp. bude provedena náprava.

55. Chodníky v ul. U Konečné

Požadavek je nekonkrétní.

56. Žádost na Google/Waze – zamezit objížděné trasy přes ul. Národních hrdinů

Ul. Národních hrdinů je komunikací II. třídy, kterou mohou používat vozidla při dodržování pravidel silničního provozu.

DĚTSKÝ STŮL:

57. Obnovit dětské hřiště + přidat nové prvky (v parku a za fotbalovým hřištěm)

Ve II. pol. r. 2021 bylo částečně provedeno, v r. 2022 bude realizováno dětské hřiště při fitparku v zámecké štěpnici, u fotbalového hřiště bude obnoveno

58. Lavičky v areálu školy

Provedeno

59. Knihobudka a lavičky v areálu školy

Provedeno

60. Okruh přes Počernický rybník

Podnět není konkrétní, nelze odpovědět, tudíž ani řešit.

61. Lavičky a koše u pískovny a Martiňáku

Bude jednáno s OCP MHMP v rámci realizace parku U Čeňku, neboť se nejedná o pozemky naší MČ.

62. Koupaliště + skatepark

Opakovaný požadavek – v současné době nelze realizovat z důvodu nepříznivých majetkových vztahů a finanční náročnosti. Přednost má výstavba nových školských zařízení a klubu pro děti a mládež v čp. 26 na ul. Národních hrdinů.

63. Ošetřit nástěnnou malbu „Kočka“ v parku antigraffiti nátěrem

Bylo provedeno.

64. Vyřešit přemnožení kanců

Vedení MČ neumí přírodě poručit, ale je v kontaktu se správcem honitby za účelem snížení stavu spárkaté zvěře. Nerať to říkám, ale musíme se s tímto problémem naučit žít.

65. Rychlé občerstvení (např. kebab)

MČ není v tomto směru podnikatelem, ale smysluplný podnikatelský záměr takového charakteru podpoří – viz stánek u rybníka Martiňák.

66. Box na jízdní kola u vlakového nádraží (např. jako v Klánovicích)

Bude zařazeno do zásobníku investičních akcí.

67. Opravit semaforey u Barborky (netikají – problém pro zrakově postižené)

Bude prověřeno, příp. zajištěna náprava.

68. Požadovaná kvalifikace a systematické zvyšování kvalifikace učitelů ZŠ

Požadavek je plně v kompetenci ředitele ZŠ.

69. Rozšíření dětských hřišť – hřiště na parkour a kopanou

Dlouhodobým záměrem je řešit tento požadavek v rámci výstavby nájemního bydlení na pozemku hl. m. Prahy parc.č. 1493/1. Další hřiště pro děti budou vybudována v rámci participativního rozpočtu MČ.

70. Letní kino – Klub pro náročného diváka

Letní kino provozuje PO Oáza, náročný divák musí hledat své uspokojení v jiných kinech Prahy. Vedení MČ se pokusí zařadit tento požadavek do programu Komunitního centra JAKO DOMA.

71. Přizpůsobit kapacitu MŠ stávající a budoucí výstavbě

Kapacitu stávající MŠ již nelze navyšovat, výstavba nové MŠ bude řešena v rámci nové bytové zástavby hl. m. Prahy na pozemku parc. č. 1493/1 v k. ú. Dolní Počernice.

72. Edukační přednášky pro dospělé

Bude řešeno prostřednictvím nového Komunitního centra JAKO DOMA.

73. Lepší prostory pro dětský klub Veselý čertík

MČ nemá lepší prostory pro dětský klub Veselý čertík. Jedná se o soukromou podnikatelskou aktivitu, která má dle mého názoru dobré podmínky v podpronájmu od spol. Počernický pivovar v čp. 3.

74. Vratné kelímky a tácky na akcích

V současné době nemá PO Oáza možnost toto plně zajistit z důvodu ekonomických (pořízení vratného nádobí zatím není v rozpočtu), organizačně-technologických (na akcích v terénu chybí zázemí a myčka) a také hygienických (měnící se nařízení kvůli Covid 19).

Pouze nově vybudované KC JAKO DOMA je vybaveno myčkou, takže malé akce v jeho blízkosti je možné řešit použitím jejich vlastního nádobí. Tento podnět je sice bohužel a možná šetrnější z ekologického hlediska, ale zatím nereálný z hlediska ekonomického i personálního, je totiž nutno pořídit cca 300 ks od každého druhu nádobí, dále zajistit mytí a vrácení do oběhu, a v neposlední řadě také příjem a vrácení zálohy. Už jsme si na pár akcích na infu (Advent) a v Dětském domově (Senioři) vyzkoušeli, co obnáší zabezpečit mytí nádobí pro akci o cca 200 lidech... Pomáhají všichni pořadatelé, co mají volné ruce, a stejně se to nestíhá.

75. Zlepšení komunikace školy s dětmi a rodiči (formou tripartit, zlepšení webu a jeho aktualizace)

Požadavek je plně v kompetenci vedení školy a Školské rady.

76. Navýšení kapacity školní družiny

Prostorové možnosti ZŠ tento požadavek nemohou uspokojit. Náhradní řešení zajišťuje naše MČ přestavbou čp. 26 na dětský školní a sportovní klub.

77. Vytvoření dostupné dětské skupiny

Z požadavku není zřejmé, jaké cílové skupiny, pro jaké děti, a s jakou náplní. Tento požadavek by mohl být uspokojen v případě dokončení výstavby nízkoprahového dětského školního a sportovního klubu pro děti a mládež v čp. 26 na ul. Národních hrdinů

Zbyněk Richter, starosta

Stavební práce na č.p. 26

Jedna z posledních staveb v majetku MČ Dolní Počernice, která si zaslouží celkovou rekonstrukci, je objekt č.p. 26 v ul. Národních hrdinů. Tato drobná stavba při mostu u Rokytky byla v minulosti získána od pí. Polívkové a několik let užívána jako klub spolku Počin.

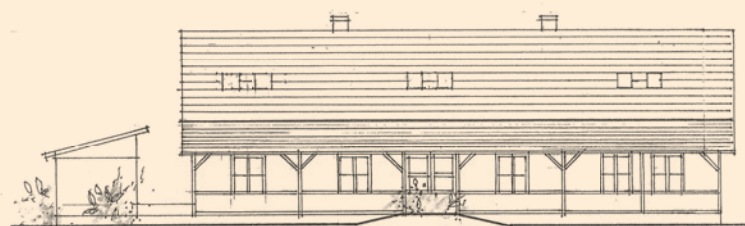
Při úvahách, jak tuto stavbu lépe využít a zhodnotit, bylo v souladu s přijatým strategickým plánem rozhodnuto o její celkové rekonstrukci a přestavbě pro klubovou činnost mládeže. S touto myšlenkou byl i úspěšný náš starosta Zbyněk Richter při jednání o finanční podpoře na tento projekt se zástupci HMP a získal na něj účelovou dotaci ve výši 6 mil. Kč.

Po realizaci přípravných prací a veřejné soutěži bylo začátkem roku získáno stavební povolení a stavba mohla být zahájena. V projektové dokumentaci se počítá s přímým propojením se sousedním dětským hřištěm, krytou verandou a čtyřmi místnostmi pro klubovou činnost s nezbytným sociálním zázemím.

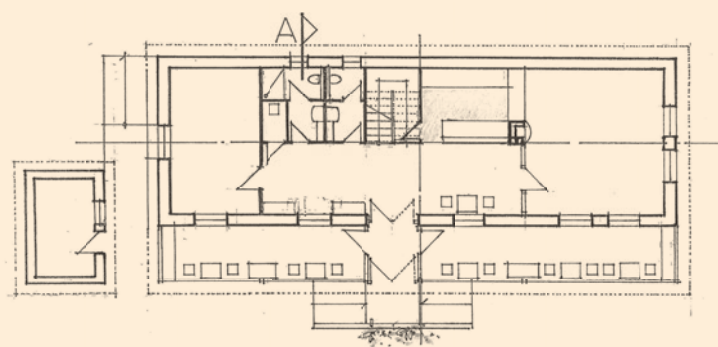
Stavbu realizuje vítěz veřejné zakázky společnost ACG-Real s.r.o. dle stavební dokumentace od autorizovaného projektanta J. Hájka. Předpokládaný termín dokončení je prosinec 2022.

Přikládáme základní dispoziční schéma, pohled a výkres přízemí.

Petr Stránský

Pohled západní

Přízemí

Pohled severní

Pohled jižní

ZASTUPITELÉ ODPOVÍDAJÍ

Představte si situaci, že byste obdržel/obdržela 10 milionů Kč a měl/měla je využít ve prospěch naší městské části, jak byste s nimi naložil/naložila?

MUDr. Pavel Boček, STAN

V případě možnosti využít 10 milionů korun bych je použil na urychlení procesů výstavby nové školy. Není nic aktuálnějšího, než zahájení výstavby nové školy.

Mgr. et Mgr. Petr Hartoš, ODS

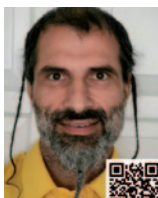
Pozitivní je, že až na hájenku jsou všechny nemovitosti, které městská část vlastní, již dávno rekonstruovány, nebo se právě opravují. Která pražská městská část toto může říct?

A 10 milionů Kč? Na potřebné velké investice typu škola je to málo. Na drobné výdaje spojené se společenskou komunitní akcí zase až moc. Peníze bych směřoval do středně náročných kapitol. Konkrétně do zdravotnických zařízení, kterých máme v Dolních Počernicích nedostatek. Doporučil bych investice do ordinací typu praktický lékař, stomatolog, nebo fyzioterapeut. ODS Praha-Dolní Počernice na zmíněnou zdravotní péči samozřejmě myslí, a snad ani nebude nutné čekat na 10 milionů korun „shůry“...

Ing. Tomáš Jílek, ODS

Myslím, že způsob využití takové částky by měl vycházet z výstupů Fóra Zdravé MČ, kde spoluobčané sami vybírají problémy, které je trápí. Ale pokud by záleželo jen na mém rozhodnutí, věnoval bych tuto částku na zlepšení životních podmínek a vyžití našich seniorů. Jak se prodlužuje lidský věk, vzrůstá i potřeba podpory starších lidí. Podle mě nejen v oblasti zdravotní péče (např. zubní ordinace, odvozy na specializovaná lékařská pracoviště nebo odborná psychologická podpora), ale také ve vytváření podmínek pro aktivní prožívání stáří. KC Jako doma je v tomto smyslu krok správným směrem, ale bez dostatku potřebných financí budou jeho aktivity limitovány. Takže já bych předmětné peníze směřoval právě sem.

Mgr. Tomáš V. F. Jirsák, KDU-ČSL

Jedna věc Dolním Počernicím, v nichž se chystá tolik velkých projektů – celé „nové město“ DP-Jih a další obytné projekty developerů, ale samozřejmě i škola, dům pro seniory, klub pro děti a mládež, nová zastávka vlaku, soukromá výstavní a j. – **chybí jako sůl**, a to je **komplexní URBANISTICKÁ STUDIE**, která by všechny tyto a další **plány zasadila do jednotné, promyšlené a na datech stojící koncepce**. Považuji ji za **nutný základ úspěšného budoucího rozvoje naší MČ**. Bez ní budeme stále jen **řešením jednoho problému riskovat vznik nových**. A že by taková studie nemusela spolykat celých 10 mil Kč, za zbylé prostředky bych vybudoval třeba **skate park** či **parkourové hřiště**, přidal odpadkové koše na hlavní ulice a další.

PhDr. Drahoslava Kráčmarová, Ph.D., DOLNÍ 2018

Tato otázka mi evokuje zadání slohových prací v hodinách češtiny... A možná právě proto mi na mysli vstanula zdejší základní škola.

Kdybych měla k dispozici oněch 10 mil. Kč, investovala bych je do venkovního zázemí školní družiny – aby děti čas venku trávily v příjemném a podnětném prostředí, které jim vedle rozmanitých herních prvků nabídne i dostatek stínu, možnost sedět jinde než na zemi a věnovat se třeba i čtení a kreslení. Dále bych zpříjemnila rodičům jejich čekání před školní budovou vlnitým, upraveným přístřeškem s lavicemi a stoly. Zbylé finance bych investovala do osvěty v souvislosti s šikanou a kyberšikanou. Také bych zřídila funkci školního psychologa, který by působil přímo ve škole.

Ing. Miloslav Král, ODS

V období našeho působení ve vedení MČ jsme takovouto částku získali mnohokrát. Vybudovali jsme kanalizace, vodovody, komunikace, parky a další infrastrukturu. Provedli jsme rekonstrukci mnoha objektů v centru naší obce. Co s 10 miliony?

Mohli bychom vybudovat nová dětská hřiště, třeba na Vinici. Opravit hájovnu v Xaverovském lese, a nebo vybudovat lesopark na rozsáhlých pozemcích, které vlastníme mezi naší vlakovou zastávkou a nově budovanou zastávkou „Hostavice“ na Hostivařské trati.

JUDr. Petr Kšáda, STAN

V poslední době mě zaujala iniciativa *Pěšky městem*, ke které mojí pozornost přivedla Regína Novotná. Jedná se o omezení automobilové dopravy. Spočívá jednak v jiném nastavení myslí občanů, ale také ve vytvoření lepších podmínek ze strany městské části, abychom si věci v obci více obstarávali pěšky, na kole, nebo třeba na koloběžce. Vyžaduje vytvoření předpokladů pro to, aby občané dali přednost tomu *dojít si pěšky* do školy s dětmi, na nákup, do restaurace, za sportem, navštívit známé atp. Jde o to, abychom se více potkávali na chodnicích, než se míjeli v projíždějících autech. Připomíná mi to Počernice, jak je znám z dřívějška. Kdy například v ulici Dubenecká byla přes ulici natažena volejbalová síť, která se na chvíli sundala, když projíždělo auto. Částku bych rozdělil na dvě části. Část bych použil na vytvoření architektonického plánu od specializovaného dopravního projektanta. Úkolem projektanta by bylo vytvořit koncept dopravního řešení, které by vedlo ke zklidnění automobilové dopravy. Druhou část peněz bych použil k vytvoření alespoň základních prvků dopravní infrastruktury pro projekt *Pěšky městem* v Dolních Počernicích.

doc. PhDr. Iva Poláčková Šolcová, Ph.D., DOLNÍ 2018

Čas na hedvábné starosti či MČ nemá vizi? Osobně bych desetinu peněz investovala a zbytek využila na Počernický rybník. Dřevěné plovoucí pontony, lávky a vysuté pláže by mohly lemovat celou severní část a vbíhat do vody, na pontonech by se

posedávalo, odpočívalo, cvičilo...K mání by byly pramičky k zapůjčení. Investovala bych do čištění Rokytky, filtračních lagun v přítocích z Vinice a do lokálního odkalení. Z části rybníka bych vytvořila biotopové koupaliště. Samozřejmě, že by rybáři nesměli přikrmovat ryby a chovný rybník by se stal méně výnosným, ale když jsme u těch představ... Prostě od zubů na lodičky a oddych u vody, investovala bych do našeho zdraví, pohody a vždy dostupného hýčkání přírodou.

Zbyněk Richter, ODS

Jako starosta naší MČ bych s takovými finančními prostředky naložil s péčí řádného hospodáře a vložil bych je do posledního objektu, který nám ještě zbývá zrekonstruovat, a to do čp. 45 – hájovna s jejím budoucím využitím pro sociální oblast.

Petr Stránský, ODS

Krásná představa :-). Použil bych převážně na podporu projektů pro rozvoj naší MČ DP. Jako příklad uvedu dokončení stavební dokumentace nové ZŠ (pokud se nikdo opět neodvolá), participativní rozpočet, komunitní program pro seniory/mládež/rodiny, o který je ze strany veřejnosti v postcovidové době velký zájem. V neposlední řadě i na integraci občanů z Ukrajiny, kteří mají ochotu se zapojit a pomáhat.

Zajímavou myšlenkou by byla situace, pokud by se podařilo domluvit s více zastupiteli, a částky spojit. Vznikla by tak daleko vyšší finanční hodnota, ale to je opravdu fikce.

Mgr. Jan Šroubek, PRO Dolní Počernice

Investoval bych je do vybudování obědové veřejné jídelny pro seniory v Dolních Počernicích. Pokud možno v nějakém objektu ve vlastnictví obce nebo hl. města Prahy. S kvalitním zázemím kuchyně a jídelny pro každodenní setkávání.

Ing. Pavel Vermach, Ph.D., DOLNÍ 2018

Účelem této rubriky je přiblížit čtenářům zpravidla názory zastupitelů na záměry a události s vlivem na kvalitu života v naší městské části a poskytnout jim představu, co od nás mohou očekávat, když je zastupujeme. Anketní otázka typu „co byste dělali, kdyby“ na zcela nereálnou situaci nedává z tohoto pohledu smysl.

Podívejme se spíš na to, co v rozpočtu chybí. Jsou to zejména dlouhodobě nárokované a radními odmítané položky pro srovnávací monitoring životního prostředí a oponentury investičních záměrů, které přesahují jejich kvalifikaci. Důsledkem toho je, že se k nim nevyjadřují, nebo je nekriticky akceptují. Typickým příkladem je zrušení přechodu pro chodce V Záhorském a zkapacitnění dálnice D0-510.

Všichni zastupitelé naší MČ byli osloveni, někteří nám svou odpověď nezaslali.

Pokud vás zaujalo vyjádření některého ze zastupitelů a rádi byste získali doplňující informace, obraťte se přímo na autora příspěvku. Kontaktní údaje naleznete na webových stránkách <https://praha-dolnipocernice.cz/zastupitele-mc>.

Redakční rada DPZ

Na prostředí kolem nás nám záleží

Koncem března jsme opět vyrazili posbírat odpad kolem Dercsenyho ulice. Celkem nás bylo z ulice 11 včetně dětí (viz foto) a také se k nám přidali zaměstnanci golfu – asi 5 lidí – ti sbírali kolem hřiště a kolem cesty do Horních Počernic (jimi sesbíraný odpad viz foto s nákladním autem). Za golfové hřiště vše organizovala paní Nevřklová.

Za dobrovolníky Radim Petratur

DOLNOPOČERNICKÝ ULIČNÍK

4. část

Čtenáři našeho Zpravodaje kladně reagovali na publikovaný seriál ohledně vzniku názvů ulic v naší městské části, ale zároveň redakci upozornili na některé nepřesnosti a chyby, které se v tomto přehledu objevily. Osobně jsem velmi rád za jejich reakci, jelikož umožní upřesnit data a podklady, ze kterých čerpáme (a které, i když jsou z oficiálních zdrojů, mohou obsahovat – a obsahují – občas chyby a omyly). Zároveň bych si dovolil náš seriál doplnit o historii názvů rybníků a vodotečí, které jsou součástí naší městské části. Nejdříve ale ty opravy...

V Záhorském

Historie pojmenování této ulice uvedené v minulém čísle je chybná – název ulice „V Záhorském“ je původní pomístní název, který byl používán ještě v době před připojením Dolních Počernic k Praze v roce 1974 (dokladem o tom je mapa Dolních Počernic z roku cca 1970, kterou se podařilo dohledat).

Vilémovská

Pojmenována podle obce Vilémov, název navazuje na další názvy nedalekých ulic pojmenovaných podle obcí České republiky. Byla pojmenována v roce 2017.

(Ulice „V Záhorském“ a „Vilémovská“ se nám omylem v předchozím díle spojily dohromady, za což se našim čtenářům omlouváme – jedná se o dvě samostatné ulice, jejichž názvy spolu nesouvisí)

NÁZVY NAŠICH RYBNÍKŮ A ŘÍČEK:

Počernický rybník

Náš rybník má oficiální název „Počernický rybník“, pod kterým ho najdeme na mapách. Dříve se nazýval „Velký počernický rybník“, takže je možné se setkat i s tímto názvem. Zabírá plochu 19,4 ha, a je tak co do rozlohy největším rybníkem v Praze. Plně naplněný má objem 310 000 m³ vody, což ho řadí na třetí místo za rybníky Kyjský a Podleský (tyto rybníky jsou sice menší, ale hlubší). Rybníkem protéká říčka Rokytka. Jeho největší hloubka je okolo tří metrů. Hráz rybníka je vysoká 5,2 m a její délka je 360 m. Počernický rybník je součástí přírodní památky Počernický rybník.

Rybník vznikl přehrazením mělkého údolí na východní straně zámeckého parku v Dolních Počernicích. Původně byl odděleně na-

pájen Rokytkou a Říčanským potokem a v době svého vzniku byl o něco větší (asi 22 ha). Nyní se oba toky již před ústím do rybníka spojují. Datum jeho vzniku je malinko záhadné, jelikož rok 1845, který je oficiálně uváděn, není správný – toho roku došlo pouze k přestavbě poškozené hráze a přepadu do podoby, již známe nyní. Jelikož jsem rybník našel vyobrazen na mapě okolí Dolních Počernic již z roku 1720, bude datum jeho vzniku mnohem starší (slubuji našim čtenářům, že se k otázce, kdy vlastně náš rybník vznikl, vrátím v některém z příštích čísel).

V letech 2004–2006 byla provedena kompletní revitalizace rybníka, jejíž součástí byla i rekonstrukce pískovcového mostu, hráze a dalších objektů. V rámci této revitalizace proběhla i výstavba malého ostrůvku a vyhloubení několika mělkých tůní v okolí rybníka pro rozvoj drobných živočichů.

Foto: Marie Langmajerová

Už v roce 1888 byla na pravém břehu rybníka umístěna první hydrobiologická stanice na světě, nazývaná „Broukárna“. Jejím zakladatelem byl prof. Antonín Frič, stanice fungovala jako laboratoř jen do roku 1894.

Martiňák (Čeněk)

Martiňák, též Čeněk, je druhý rybník nacházející se v katastru naší městské části, v přírodním parku Klánovice-Čihadla. Jeho přítoky jsou potoky Chvalka, tekoucí ze severovýchodu od Chvalů a Svěpravický potok tekoucí z východu od Xaverova. Odtok pak tvoří již pouze Svěpravický potok vlévající se v Hostavicích do říčky Rokytka. V 18. století se na potoce Chvalka vyskytovala soustava šesti nádrží, které však byly v průběhu 19. století zrušeny. V 50. letech 20. století zde došlo k obnově tohoto rybníka do podoby, jak ho známe teď. V roce 1987 byla provedena jeho rekonstrukce, při které byl zřízen pomocný bezpečnostní přeliv na levém břehu. V roce 1990 byl rybník odbahněn a rok nato byla v okolí Martiňáku vyhlášena tzv. „Oblast klidu Klánovice – Čihadla“.

Rybník je nepravidelného tvaru, po jeho hrázi prochází ulice „Madarova“. Původ názvu „Čeněk“ je odvozen od názvu kopce „V Čenku“, který se nachází v nedalekém golfovém hřišti. Původ druhého názvu „Martiňák“ je nejasný, podle jedné verze souvisí se jménem původního majitele rybníka, či okolních polí (prozatím se mi nepodařilo tuto verzi ověřit z historických zdrojů).

Pískovna

V severozápadní části Dolních Počernic, na hranici s městskou částí Praha 14, v klínu Rokytka a Svěpravického potoka se nachází přírodní rezervace „V Pískovně“. Již samotný název napovídá, že se v těchto místech v nedávné minulosti těžil písek, a právě v souvislosti s touto těžbou vzniklo pojmenování této lokality. Ještě počátkem šedesátých let minulého století existovalo v těsné blízkosti Pískovny zahradnictví pana Movčana. To zaniklo, stejně jako skončila těžba písku. Pak byla celá tato oblast zatopena a tím v ní nastal nový život. Stala se hnízdištěm mnoha druhů ptactva a domovem mokřadních rostlin. V současné době je toto místo oblíbeným cílem procházek občanů Dolních Počernic a okolních městských částí.

Rokytka

Název naší říčky „Rokytka“ je prastarý, slovo „rokyta“, které dalo jejímu jménu základ, je staroslovanské pojmenování vrby, kterými je říčka lemována dodnes. Nejstarší záznam o ní je datován již roku 938(!), kdy byly ostatky svatého Václava ze Staré Boleslavi převáženy do Prahy. Kristiánova legenda od historika Josefa Pekaře ve svém vydání z roku 1905, v kapitole 8, na straně 117, ve vyprávění o tom, co se stalo po vraždě svatého Václava, uvádí tento text: „I přišli v noci, vzali přesvaté tělo, a naloživše je na vůz, jeli, až přijeli k potůčku, jenž slove Rokytnice (tj. dnes Rokytka). A ejhle, voda byla tak vystouplá, že i přes břehy se valíc všechny lučiny zaplavila a těm, kteří svaté tělo přiváželi, nezbývalo naděje kromě smrti. Ale

když v takové tísně byli, přišlo jim na mysl, aby prosili samého blaženého Václava, by se nad nimi smíloval.“ Jako další zajímavost uvádím, že tímto názvem je pojmenovaných dalších šest vodotečí na území České republiky.

Martin Šíla

Stavební úpravy na obratišti autobusů

Koncem března byly započaty stavební práce (na základě vydaného stavebního povolení) na rozšíření a úpravách plochy obratiště autobusů na Českokobrodské ulici. Tyto úpravy jsou vyvolány potřebou zkapacitnění stání od zadavatele stavby, kdy dochází k omezení autobusového stání na obratišti Palmovka. Zadavatelem těchto prací je Dopravní podnik hl. města Prahy, dodavatelem APRIS 3M s.r.o., stavebníkem Akvo Praha s.r.o.

Celá stavba má být dle dodavatele dokončena do července letošního roku, a to bez přerušení provozu.

Petr Stránský

Jako dvě růžičky

Tolik výtvarníků na jednom místě se v Dolních Počernicích už dlouho nesešlo, a to jak prostřednictvím svých děl, tak osobně. Proto bylo zahájení společné výstavy místních umělců v Komunitním centru Jako doma opravdovým svátkem umění. Účast na vernisáži tak pro mne byla neodolatelnou výzvou některého ze zúčastněných umělců požádat o rozhovor, přestože vám prostřednictvím rozhovorů chci představovat i jiné pozoruhodné sousedy, nejen výtvarníky. Některé z nich jsme vám v Dolnopočernickém zpravodaji nedávno už představovali. Dnes jsem si tedy pro rozhovor vybral manželský pár, který v Dolních Počernicích žije a tvoří z pohledu mnohých z nás „odnepaměti“ – fotografku Danielu Růžičkovou (*1944) a skláře, sochaře a medailistu doc. Lubomíra Růžičku (*1938). Mimo jiné i proto, že na květen, kdy má toto číslo vyjít, je v KC Jako doma plánována jejich samostatná (párová) výstava. Hned po výstavě jsme se na rozhovoru domluvili a sešli jsme se k němu v jednom z těch krásných dubnových jarních dnů, kdy sluníčko rozpalovalo černý kov židliček a stolečku, u nějž jsme si před „kácátkem“ povídali, skoro jako v létě. Nálada byla příjemně hřejivá a veselá. Snad na vás dýchne i ze záznamu našeho povídání.

Sedíme tady před KC Jako doma, kde byla před časem zahájena společná výstava děl několika dolnopočernických výtvarných umělců. Oba dva jste v této výstavě zastupeni několika svými pracemi. Jste právem považováni za dolnopočernické výtvarníky, já vás považuji i za dolnopočernické starousedlíky, ale nevím, jestli jste – nebo alespoň jeden z vás – i dolnopočernickými rodáky.

Lubomír Růžička: Ne, my jsme normální náplava...

Daniela Růžičková: ..., ale žijeme tady už nějakých pětadvacet let...

LR: Pětadvacet. Petře bylo deset let.

DR: Sedm, takže plus minus čtyřicet let – necelých čtyřicet.

A jak jste se tedy do Dolních Počernic dostali?

DR: Tehdy jsme bydleli v bytě na Jarově a manžel v podstatě neměl kde sochat. Říkala jsem si, že by bylo dobré koupit domeček a chtěla jsem to

směřem na východ. A zaujaly mě právě Dolní Počernice...

LR: Já chtěl jinam, ale musel jsem poslechnout.

DR: ... a zalíbil se nám tu jeden domeček. A vzhledem k tomu, že i těm majitelům se líbil náš třípokoják na Jarově, dohodli jsme se s nimi na výměně. Upřímně řečeno, věděla jsem tehdy o dolnopočernickém rybníku, věděla jsem o Zámeckém parku, a to se mi líbilo. Ale že je tady ještě tolik jiných nádherných míst, to jsme postupně začali objevovat, až když jsme tu už bydleli.

Měli jste tedy v plánu si tu vytvořit nějakou dílnu nebo ateliér?

LR: V ateliéru jsem dělal jen tak tři měsíce v roce, takže spíš šlo o to období od jara do podzimu. Většina věcí, které jsem realizoval, je v kameni – v různých materiálech, ale všechno se to dělá venku, takže šlo spíš o zahradu. Nechtěl jsem dopadnout jako jistý můj kolega, který sekal nějakou menší sochu „v ateliéru“, ale protože to měl ve 3. patře, vzbouřili se mu všichni sousedi.

DR: Jedinou nevýhodou, kterou jsem tu spatřovala, byla doprava. Manžel byl na volné noze, ale já jsem tehdy byla zaměstnaná, takže jsem musela téměř hodinu dojíždět do práce na Národní třídu. Dnes se to už vylepšilo, ale tehdy ta doprava nebyla dobrá.

Kde jste tehdy pracovala?

DR: Pracovala jsem pro Ústředí lidové umělecké výroby (ÚLUV). Já jsem se vlastně celý život živila fotografií – fotografovala jsem módu, keramiku, nábytek, lidovou tvořivost, krajku, výšivku. V té

době byl ÚLUV velmi atraktivní podnik, kde byly skutečně velice kvalitní věci. Díky tomu jsem publikovala svoje práce v různých domácích i zahraničních časopisech, takže jsem postupně získala praxi i v práci s médii. Jezdila jsem také na služební cesty, kde jsem fotografovala mistry lidové umělecké tvorby, pracovala jsem s předními lidovými výtvarníky v oborech móda a textil: třeba Eva Jandíková dělala nádherný kanafas, krásné oděvy šily Helena Wahnerová a Milada Jochcová, úchvatné krajky tvořily Lída Kaprasová nebo Vlasta Wasserbauerová, fotila jsem i okouzující keramiku Petra Olivy, modrotisk a další. To byla moc pěkná práce, která mě bavila, a živila jsem se tím přes třicet let do roku 1995, kdy se ÚLUV rozpadl.

To vám asi bylo líto.

DR: Byla to velká škoda. Já jsem potom šla přednášet na soukromou Pražskou fotografickou školu, kde jsem učila stavbu a skladbu fotografického obrazu podle skript prof. Šmoka z FAMU, vedla jsem ateliéry a vykonávala jsem funkci zástupce výtvarného ředitele. Odtud jsem přešla na státní grafickou školu – tzv. Helichovku, kde jsem učila technologii a opět vedla ateliéry. A když jsem odtud odešla do důchodu, pracovala jsem ještě nějaký čas u Foto Škoda, kde jsem měla dvě funkce – na půl úvazku jsem prodávala fotoaparáty a na půl úvazku učila učně.

Pane docente, můžete mi také stručně představit svou historii?

LR: Jsem absolventem Střední průmyslové školy sklářské v Železném Brodě. V letech 1959–65 jsem studoval na UmPrum v Praze (Vysoká škola uměleckoprůmyslová v Praze, též VŠUP – pozn. aut.). Ani na vojně jsem od oboru neodešel. Říkám, že jsem nebyl vojákem, ale u vojáků, protože jsem byl zařazen v Armádním výtvarném studiu, které dnes už neexistuje. Tam jsem realizoval některé své důležité věci – medaile a portréty, třeba Antonína Dvořáka a Bohuslava Martinů. A po vojně jsem byl až do roku 1984 tzv. na volné noze. Potom jsem asi šest let učil na VŠUP...

DR: Měl bys říci jaký obor: sklo, glyptiku, medaili a šperk.

LR: Bylo to od architektury, přes kov, šperk – taková všehochuť. A protože šperku nerozumím, měl jsem asistenta šperkaře, na sklo jsem měl dalšího dílenského učitele a chvíli i asistenta. Ale ti už jsou všichni mrtví a mě tady nechali s těmi dvěma klacky (narážka na francouzské hole, na něž je doc. Růžička kvůli pokročilé neuropatii odkázán – pozn. aut.).

DR: Pak sis tam udělal docenturu.

LR: Ano, v roce 1986 jsem tam byl jmenován docentem. Když jsem v roce 1990 z UmPrum odešel, učil jsem dějiny umění na dvou soukromých uměleckých školách a pracoval jsem pro Památkový ústav Středočeského kraje. V devadesátých letech jsem také restauroval vazy, portály a reliéfy. A dneska jsem důchodce.

Máte na svém kontě hodně realizací ve veřejném prostoru.

LR: Ano, z různých materiálů – kamenů – jsem vytvořil asi 14 velkých plastik, které jsou umístěny ve veřejném prostoru. Třeba ten

květ, co máme tady na nádvoří, je poloviční model plastiky, která je ve Vinohradské nemocnici.

DR: Na Proseku tu plastiky – v nemocnici.

LR: Ano, na Proseku mám v poliklinice travertin, na Lhotce pískovec, pod Palackého mostem mám písko – žulu, v Benešově mám velkou fontánu – slivenecký mramor, ten mám také v Budějovicích... Nebudu vypočítávat celý seznam, to bych ani neuměl. A pak je to spousta drobných plastik. Ale největší dílo, co jsem dělal bylo 60m posekaného kamene, a to do Moskvy. Ne pro Rusy, ale pro naše technické středisko – nevím, co je tam dnes.

DR: Ještě by ses asi měl zmínit o těch medailích.

LR: Ano, realizoval jsem také medaile a jednu minci. V soutěžích jsem byl mockrát a dostal jsem za ně i dost cen – třeba za minci ke 20 letům republiky, k Národnímu muzeu. O odměnách ani nemluví, protože to bylo skoro v každé soutěži. Ale do realizace šla jenom jedna. A shodou okolností – já jsem Moravák – to byla Velká Morava.

Pamětní mince na Velkou Moravu?

LR: Ano, 1100 let Velké Moravy. To bylo už v roce 1966, když jsem byl u vojáků. Měl jsem také velkou šanci na realizaci tříkoruny. Ze sta návrhů jsem byl mezi posledními třemi. Ale vytkli mi, že tomu chybí česká romantika, že je to moc strohé. Ale já jsem na tu romantiku nikdy moc nebyl.

Tak se mi třeba stalo, když jsem dělal pět keramických plastik do Edenu do nějakých bytůvek a chtěli po mě, aby tam byly ty jejich stavební stroje, že jsem jim udělal stavební stroje. Ale když jsem přišel s návrhem před komisi, doc. Nuší – předseda komise – mě s tím vyhodil se slovy: „Človíčku, ty blbneš!“ Když jsem přišel podruhé a už jsem to měl i s lidičkami, vyhodili mě znova. Nakonec jsem to už chtěl vzdát, ať si to pan předseda udělá sám. Ale on mě u toho chtěl podržet. Takže nakonec tam není jediný stroj, snad jen jeden kouřící komín, a jinak děti s míči, labutě nebo husy a tak.

Anebo na tom Proseku, tam mi nějaký bláznivý architekt navrhoval, abych tam místo ženy udělal nějakého krásného mladého muže. Řekl jsem tehdy: „Pane architekto, chlapa nedělám. Když už, tak portrét, ale ne celou figuru – chlap se mně nelíbí.“ No, neměli to se mnou jednoduché.

Paní Růžičková, máte také nějakou „veselou příhodu“ z vaší práce?

DR: Veselých situací bylo více, protože když jsem fotila módu pro některé časopisy, třeba Žena a móda, byly to většinou měsíčníky a fotit se muselo s velkým předstihem, aby se číslo mohlo připravit. Takže se stávalo, že když jsem to chtěla fotit v exteriéru, bylo modelkám velké horko, protože jsme fotili v teplém září říjnu kožichy do zimního čísla, anebo naopak zima, když se za chladného jara fotilo letní oblečení.

A ráda také vzpomínám na scénu, kdy jsem jednou fotila v Brně pro tamní textilní výtvarnici. Manekýny se tehdy chodily převlékat do ateliéru té výtvarnice a já jsem venku čekala s velkým fotoaparátem na stativu. Tenkrát chtěly časopisy všechno na diapositiv, což nebylo jednoduché, protože tam nemůžete už expozici doupravit při vyvolávání nebo zvětšování, jako to do jisté míry umožňuje třeba focení na negativ. Ale celkem jsem se to naučila, takže jsem pak už nemusela ani používat expozimetr a správné časy expozice a clony odhadla bez něj. Fotila jsem to na formát šestkrát sedm. A jak jsem tam tak s tím velkým fotoaparátem sama stála, přišli ke mně dva snědí hoši a ptali se, jestli je to drahý fotoaparát, a chtěli se skrz něj zkusit jeden na druhého dívat a podobně. Trochu jsem se bála ale nechala jsem je. Když pak ale odešli, napadlo mě, že si určitě přivedou kamarády, i když jsem jim řekla, že ten foťák – který tehdy jen tělo bez objektivu stál asi sto tisíc – je jen stará kraxna. Tak jsme raději zavolaly na policii, jestli by nepřijeli. Měla jsem pravdu, takže když děvčata vyšla převlečená, fotily jsme to už s velkým přihlížejícím hloučkem tamní galérie a za nemalé policejní asistence.

A neměla jste někdy chuť fotit i lidi a ne „jen“ to oblečení na nich?

DR: Já jsem nikdy na portrét nebo reportáž nebyla. Možná i proto, že jsem to tak neuměla. Ale nejraději jsem byla, když jsem si všechno mohla přesně nastavit, naaranžovat, nasvítit, ohlídat si expozici, hloubku ostrosti, kompozici. A to se právě hodilo na to umělecké řemeslo.

A manželova díla jste nefotila? Nelákalo vás vytvořit dvojici?

LR: Něco mi fotila.

DR: To ale bylo spíš, že jsme tam přijeli a já jsem to prostě „cvakla“ za počasí, které bylo. Jen, aby to zkrátka měl, než že by to byla fotka na vystavení. Plastika je totiž velice náročná na světlo. A tím, že mnohá jeho díla jsou v exteriéru a různě po republice, musel by tam člověk mnohokrát jezdit, aby si vyčíhal a vypožadoval osvětlení za různého počasí a v různou denní dobu, a to by bylo příliš složité.

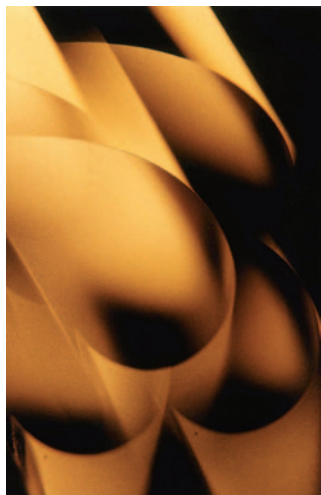
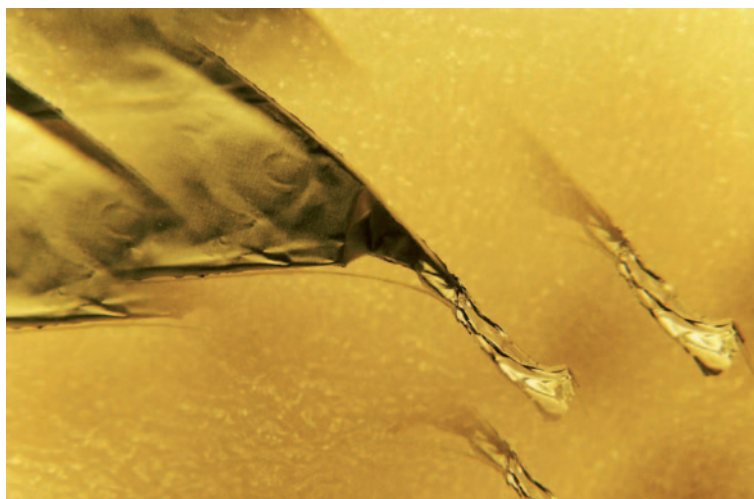
LR: Něco mi vyfotila, něco jsem si vyfotil sám a něco třeba taky nemám.

DR: Já kromě uměleckého řemesla fotím ráda nefigurativní – nemám ráda slovo abstraktní – takže nefigurativní fotografii. Začala jsem s tím v době, kdy jsem prožívala opravdu hodně těžké období a chtěla jsem vidět hezčí, krásnější, svět, než jaký jsem prožívala ve skutečnosti. Proto ta nefigurativní fotografie, která mi umožňuje vytvářet svůj vlastní, hezčí, barevný, neskutečný svět. A protože mám také velice ráda přírodu, fotím také krajinu – celek, polocalek i detail. Když si najdete dobré světlo na detail, vhodnou polohu optické osy a kompozici, tak i z toho krajinného detailu vytvoříte nefigurativní fotografii. Podobně to jde i v polocalek, kde je to zas otázka různých stínů, odrazů a podobně. A v celku mě vždycky upoutá lineárně-tonální krajina, protože ta působí velice malebně.

Pane docente, Co jste nejraději zpracovával

Torzo

vy? A neptám se vás teď na oblíbené téma, ale na oblíbený materiál.

LR: Nejoblíbenější byl bulharský vračan. Třeba ve Strašnicích mám z něj plastiku, která tu je na výstavce zastoupena cínovým modýlkem v poměru 10:1. Byl to můj první kámen a hned velká plastika. Když mi přivezli ten kámen, byl to blok asi 310 cm na 130 cm. A když jsem do něj poprvé praštil, ozval se, jako by byl prasklý. Úplně jsem se lekl, co s tak velkým nepoužitelným kamenem budu dělat. Má ale zkrátka takový zvuk a na to si člověk časem zvykne. Vračan jsem měl nejraději, i když se mi jednou vymstil. Bývají v něm takové jako větvičky jiného materiálu, které se běžně vyjmou a zare-

tušují. Ale když jsem dělal sousoší rodiny na Jižní Město – žena, muž a dítě, tomu muži jsem se doseekal v zádech ne na větvičku, ale celé velké „hnízdo“. Prostě mu vypadla půlka zad. Muselo se to holt nastavit.

Ještě by mě zajímalo, které z vašich cen, o kterých jste se zmínil si nejvíce vážíte.

LR: Nejde ani tak o ty ceny, ale o dílo. Z mincí jsem samozřejmě hrdý na Velkou Moravu, protože je ostatně jediná, kterou jsem realizoval. A dodneška se mi líbí ta nevítezná tříkoruna. Přestože neuspěla, myslím si, že se opravdu povedla.

DR: A Sudek se taky povedl...

LR: No, to už je medaile, to není mince. Ale s ním jsem měl problém, protože přeneste fotografii do drobné plastiky 6 cm v průměru! To není jednoduché. Ale pak jsem tam udělal vejce, rozbité sklo, no a myslím, že se to celkem povedlo.

A dokonce mi realizovali medaili v Paříži k naší výstavě. Ředitel pařížské mincovny přijel sem, kde jsme pořádali takovou interní soutěž asi deseti lidí, a on si vybral můj návrh. To mě sice překvapilo, protože tam byly podle mě některé zajímavější návrhy, ale byl jsem rád, že budu mít realizaci od pařížské mincovny. Mělo to ale jednu nevýhodu. Medaili totiž odlévali, a člověk ji musel dodat v té jejich velikosti, tedy asi osm nebo devět centimetrů. To je titěrná práce. Normálně děláte na minci asi dvacetí- až třicet centimetrový návrh, který se pak strojem zredukuje do potřebné velikosti. Tady to muselo být ve stejné velikosti, v jaké medaili lili. Každý z asi 200 kusů byl pak číslováný, takže na to jsem hrdý. Hrdý jsem taky na to, že mi ukradli plastiku v Nice, nebo že mám zastoupení asi ve 14 světových galeriích plus v nějakých soukromých sbírkách – ani nevím v kolika.

Na závěr jsem si nechal otázku trochu ze soukromí. Jste dva výtvarníci žijící vedle sebe. Dohadujete se někdy o umění? Jsou nějaké záležitosti v oblasti umění, na kterých se neshodnete, nebo témata, kterým se raději vyhýbáte?

LR: Celkově se shodneme, ale hůř jsem na tom já, protože manželka je větší hnidopich.

DR: Já jsem větší detailista.

Možná to souvisí s vašimi obory. Na fotografii je přece jen vidět každé zrníčko, kdežto velká plastika možná něco skryje.

DR: Máte určitě pravdu, že profese člověka ovlivní. Já jsem vždycky byla i v životě detailista.

LR: Hnidopich!

A hodnotíte si navzájem svoje díla? Nebo je jenom diskutujete, ale každý si dělá své?

DR: Diskutujeme, ale nepřeme se. Nejsme konkurenti – neříkej, že jsme...

LR: Já tobě spíš chválím, ty mě podráždíš.

DR: Ne, já tě jen upozorňuju na chyby, to je všechno.

LR: Já už teď žádné chyby nedělám. Protože kolem stojanu musíte běhat. A jak můžu běhat s těmi dvěma klacky. I když děláte portrét, máte tam toho člověka nebo fotky a máte tam tu hliněnou hlavu, potřebujete odstupovat, musíte kontrolovat. A jak můžu kontrolovat, když se ani nemůžu k tomu stojanu postavit.

DR: Vždyť manžel býval chlap jako hora a teď je to taková ohnutá chudinka.

Tak ještě jedno pozitivnější téma. Už jste se toho lehce dotkli na úplném začátku našeho rozhovoru, tak bychom jej tím mohli i uzavřít. Mám dojem, že Dolní Počernice jsou umělecké nejen tím, že tady žije hodně výtvarníků a umělců, ale že mají i jakýhosi uměleckého génia loci. Vnímáte to také tak?

LR: Podívejte se, i náš pes tak miluje Park, že nemůžeme autem projet kolem, aniž bychom zastavili a alespoň na chvíli se tam šli projít.

DR: To on jinak kňučí a brečí. Musíme zastavit a třeba jen na pět minut zajít do parku.

Takže je to Zámecký park?

LR: Park hraje roli a rybník hraje roli.

DR: Jsme rádi, že žijeme v tak krásné a plodné „vesnici“ na okraji Prahy.

Oběma Vám moc děkuji za velice zajímavý rozhovor. Mrzí mě, že nemáme více prostoru, protože bych se rád zeptal ještě na mnoho dalších věcí. Přeji zdar vaší výstavě*), kterou tady v KC Jako doma budete otvírat krátce po tom, co rozhovor vyjde, a vám přeji mír a pevné zdraví, abyste si mohli i nadále užívat to tajemné kouzlo Dolních Počernic.

ptal se Tomáš V. F. Jirsák Havran

*) Výstava manželů Růžičkových „**Spolu v umění života**“, vernisáž v **KC Jako doma 24. května 2022 od 17 hodin.**

Daniela Růžičková – výstavy:

1998 OKD Vltavská

1999 zámek Weinberg – horní Rakousko

2000 výstavní síň Mánes

2001 Městské Tylovo divadlo v Kutné hoře (2x)

2004 Městské Tylovo divadlo v Kutné hoře

2008 Minigalerie v Centru Foto-Škoda

Lubomír Růžička:

Zúčastnil se mnoha výstav doma i v zahraničí

Zastoupen svými pracemi ve 14 galeriích od Paříže po Helsinky

Je autorem asi 15 kamenných soch, mnoha medailí i kreseb

Nešťastný omyl

Je už to 77 let, co skončila 2. světová válka. Před 77 lety se naši dědové nemohli dočkat, až konečně zmlknou zbraně a nastane tolik vytoužený mír. V poslední době jim rozumím čím dál více, když tu teď máme válku „takřka za humny“ a jsme v přímém přenosu svědky neštěstí a zmaru, co s sebou přináší. Dlouho jsme v redakční radě váhali, zda tento článek, který zachycuje zajímavou historickou událost ze sklonku 2. světové války, v dnešní složité době vůbec otisknout. Nakonec jsme se rozhodli pro jeho publikování, právě k příležitosti výročí konce 2. světové války, které si každoročně připomínáme jako významnou historickou událost. Byl bych rád, kdyby naši čtenáři tento článek pokládali pouze a jenom za zajímavý kus historie, který se odehrál poblíž naší obce. Není to rozhodně žádná oslava tehdy bojujících stran. Osobně si uvědomuji, že stejně jako tehdy, tak i zvláště teď je letecká válka jak pro letce, a hlavně pro bezbranné civilisty, peklem. Snad brzy i ta nesmyslná válka na Ukrajině skončí a chtěl bych věřit tomu, že to bude ten poslední horký konflikt, války budou skutečně trvale minulostí, ve které budou bádát jen historici a nebudou tím utrpením v přímém přenosu, jako je tomu nyní.

V posledních válečných měsících roku 1945 se nad východními a částečně i nad středními Čechami zintenzivnila aktivita průzkumných letounů Rudé armády. Bylo to v souvislosti s monitorováním pohybu německých armád v tomto prostoru, které stále tvořily sílu, jenž nebylo radno podceňovat. O tom se Rudá armáda ostatně přesvědčila v dubnových bojích v okolí Brna a Olomouce, které skončily tím, že německé jednotky 25. 4. 1945 moravskou metropoli organizovaně vyklidily a zaujaly novou silnou obrannou linii severně a západně od Brna. Tato linie pak vydržela v nezměněné podobě až do kapitulace 8. 5. 1945. Již ale od února 1945 nad Čechami operovali průzkumní letci z 98. gardového samostatného průzkumného leteckého pluku 2. armády. Tomuto pluku velel od 5. října 1944 podplukovník Fjodor Fjodorovič Zvoncov. Pod jeho vedením letci tohoto útvaru do konce války uskutečnili celkem 2050 průzkumných bojových letů, při kterých ztratili v březnu 1945 tři letouny typu Pe-2. Jeden stroj byl ztracen 27. 3. 1945 po souboji s německými letci, ovšem zbylé dva letouny neseštelili piloti Luftwaffe, ale paradoxně spojenečtí američtí stíhači(!). Jeden z těchto dvou ztracených letounů byl Američany omylem sestřelen 25. 3. 1945 u obce Kožlí na Vysočině a druhý o tři dny dříve – 22. 3. 1945 – a to poblíž naší obce, na kraji Hloubětína. A právě o něm je tento příběh, do kterého se shodou okolností postupně zapojili němečtí, američtí a ruští piloti, včetně dvou československých letců z britské RAF.

Vše začalo ráno 22. 3. 1945, kdy ze tří leteckých základů v Itálii odstartovalo celkem 124 bombardérů typu B-24 „Liberator“ od 15th USAAF, patřících do 304. Bomb Wing, každý s deseti bombami na palubě, s úkolem provést největší spojenecký bombardovací útok na území Protektorátu Čechy a Morava. Cílem tohoto útoku byla výrobní rafinérie minerálních olejů v Kralupech nad Vltavou. Od vylovení Spojenců v Normandii totiž významně ovlivňoval prů-

běh války v Evropě takzvaný „boj o benzin“. Spojenecké jednotky se přednostně snažily obsadit nebo zlikvidovat veškeré německé rafinérie a ropné zdroje, které by mohl Wehrmacht a Luftwaffe využít k zásobování svých jednotek. Německo mělo z toho důvodu postupem doby pohonných hmot stále větší nedostatek, a proto začalo ve velkém vyrábět syntetický benzin, který vznikl i v rafinériích na území Protektorátu. A tento faktor stál za leteckým útokem na Kralupy nad Vltavou. Zde se od roku 1901 nacházela rafinérie minerálních olejů „Kralupol“, přezdívaná „Petrolejka“. Je však tragickým faktem, že onoho 22. 3. 1945, kdy k tomuto ničivému náletu došlo, byla tato chemička již dlouho mimo provoz. Už začátkem války ji sice Němci začlenili do německého koncernu „Benzin-Benzol-Verband-Bochum“, ale v roce 1943 v ní výrobu syntetického benzínu úplně zastavili jako neefektivní. Objekt továrny ovšem pečlivě zamaskovali a po zbytek války ho udržovali v provozuschopném stavu. O tom, že se v ní syntetický benzin už dva roky nevyrábí, ale Američané plánující bombový útok, neměli bohužel ani tušení.

Útok amerických bombardérů na Kralupy nad Vltavou byl na prostou zkázu pro toto malé středočeské město. Přestože na východním okraji města byla významná letecká základna, žádní němečtí stíhači na obranu Kralup nad Vltavou nevzlétli, takže bombardování probíhalo přesně podle letového plánu, a to v několika vlnách. Nálet začal v 12,29 hod. a trval až do 12,56 hod. Z útočného amerického svazu 28 bombardérů omylem shodilo svůj smrtelný náklad i na nedaleké Neratovice, kde vybuchující pumy rovněž způsobily řadu škod. Hned první vlna odhozených bomb zasáhla v Kralupech plný zásobník ropy, který začal poté hořet. Hustý kouř z hořících trosek navíc navedl nad město ještě další skupinu dvaceti bombardérů B-17 „Flying Fortress“, která se odpojila od svazu 5. Bomb Wing, který přes střední Čechy letěl bombardovat německý Ruhland. Tento svaz byl totiž nad Saskem napaden silnou skupinou 35 nejmodernějších proudových stíhaček Me-262 a výsledkem tohoto souboje bylo sestřelení šesti bombardérů B-17. Vedení leteckých operací proto část letounů zmíněného svazu odeslalo zaútočit na Kralupy nad Vltavou, kde byla aktivita Luftwaffe nulová. Tyto bombardéry na nešťastné město rovněž svrhly další smrtelný náklad, takže na Kralupy nad Vltavou nakonec dopadlo onoho osudného dne celkem 1256 tříštivých bomb o celkové hmotnosti 316 tun. Z 1884 budov města bylo 1120 srovnáno se zemí nebo vážně poškozených. O život bezprostředně přišlo 248 lidí, z toho 145 Čechů. Zbytek obětí tvořili převážně němečtí vojáci. Město bylo tak těžce poškozeno, že se mu dlouho přezdívalo „Malé Drážďany“.

Spojence velmi zajímaly výsledky bombardování, a proto ihned po akci vyslali nad Kralupy nad Vltavou průzkumný letoun typu P-38 „Lightning“. Ten však kvůli hustému kouři nemohl udělat kvalitní snímky, a proto o fotografický průzkum ještě téhož dne požádali 544. fotoprůzkumnou peruť RAF, u které v roce 1945 sloužily dvě československé osádky, tvořené čtyřmi našimi letci. Tato anglická

Hezké foto zachycující předletovou tříčlenné přípravu posádky Pe-2 před akcí. Letoun se díky svým dvěma motorům, a svislým směrovkám skutečně velmi vizuálně podobal německému typu Bf 110.

Stíhací letoun Nort American P-51B-5, výrobní číslo 43-7022 (vpravo), na kterém americký pilot Lt. Roy F. Noe omylem sestřelil 22. 3. 1945 sovětský letoun u Hloubětína – fotografie je z roku 1944, kdy ho používala 486. Fighter Squadron.

jednotka byla dislokována v Itálii a onoho 22. 3. 1945 dostala za úkol provést průzkumný let, který z větší části zasahoval až na území dosud okupovaného Československa. Vedení 544. perutě logicky pro tento úkol vybralo právě československé letce. Jmenovitě se jednalo o piloty Lt. Jiřího Kučeru a Lt. Oldřicha Filipa, kteří dostali za úkol fotografovat cíle na trase Sassnitz – Ruhland – Cheemnitz (Saská Kamenice) – Karlovy Vary. Naši letci odstartovali ve 12,10 v průzkumném dvoumotorovém „Mosquito“ typu PR.Mk XVI (výrobní číslo RG 115) a původní trasu si prodloužili (právě s ohledem na žádost nafotit výsledky amerického náletu) o Kralupy nad Vltavou, Roudnici nad Labem, Hradec Králové a Pardubice. Během přeletu nad Roudnicí nad Labem Jiří Kučera neodolal a nalétl nad svůj rodný dům, kde dokonce spatřil svého otce. Po provedení úkolu přistál průzkumný letoun v 17,15 na italské základně San Severo. Přivezl však jen snímky Ruhlandu, ostatních cílů nikoliv. V prostoru Sassnitz se totiž pohybovali němečtí stíhači a ostatní cíle nemohly být fotografovány v důsledku jak nepřátelské, tak i spojenecké aktivity. Ten den totiž USAAF zaútočila – mimo uvedených bombardovacích akcí – na řadu dalších cílů a na válečném nebi bylo tudíž velmi živo a nebezpečno. A nešťastné Kralupy nad Vltavou byly stále zahaleny v hustém černém kouři naprosté zkázy, což prakticky vylučovalo udělat kvalitní letecké snímky.

Doprovod průzkumnému P-38 „Lightning“, který prováděl prvotní nepodařený průzkum, po celou dobu jeho letu zajišťovala šestice Mustangů z 318. Fighter Squadron z 325. Fighter Group z USAAF. Pro americké stíhače, doprovázející průzkumný stroj, to asi byla poměrně dlouhá nudná mise, a tak si ji snažili „zpestřit“ i bojovou akcí. Takže není divu, že po návratu na základnu jeden z letců z doprovodu – pilot Lt. Roy F. Noe – nahlásil, že v 13,45 sestřelil v prostoru Kralup nad Vltavou německý dvoumotorový letoun Bf 110. Američan, podle zachovalého hlášení, pilotoval stíhací letoun Nort American P-51B-5, výrobní číslo 43-7022.

A právě s identifikací tohoto sestřelu si dlouho letečtí historici nevěděli rady – typ letounu Bf 110 se u německých jednotek dislokovaných v českém prostoru sice vyskytoval ve výzbroji, ovšem místo a dopad stroje byly záhadou – přes sebevětší úsilí, v pátrání v záznamech četníků a ve vzpomínkách pamětníků, se nepodařilo po spádném letounu v okolí Kralup nad Vltavou najít žádnou stopu. Až poslední výzkumy, které paradoxně vycházejí z německých a sovětských archivů prokázaly, že se nejednalo o německý letoun Bf 110, ale o sovětský průzkumný stroj typu Petljakov Pe-2. A že nebyl sestřelen v okolí Kralup nad Vltavou, ale poblíž Dolních Počernic, a zřít se u pražského Hloubětína.

Tento průzkumný stroj letectva Rudé armády, v okamžiku útoku amerických stíhaček pravděpodobně prováděl snímkování

německé letecké základny ve Kbelích. Letoun patřil do stavu výše zmíněného 98. gardového samostatného průzkumného leteckého pluku 2. armády. Jednalo se o typ Pe-2 varianty „R“ (což je modifikace pro hloubkový a výškový průzkum, s instalovanou širokouhlou kamerou v pumovnici), který se vizuálně skutečně podobal německé dvojmotorové stíhačce Bf 110, což byla příčina toho tragického omylu. Posádka sovětského letounu byla trojčlenná – dva letci se zachránili a třetí zahynul. Vyplývá to ze souhrnného německého hlášení o situaci na východní frontě z 24. 3. 1945. Zde je jmenovitě uvedeno, že tento letoun měly sestřelit čtyři americké stíhací letouny, patrně typu Mustang. Dále v tomto hlášení Němci uvádějí, že jedním ze zajatých pilotů byl „šturman“ sovětského průzkumného pluku, který jim vypověděl, že jeho pluk působí z letiště Lüben (Lubin v Dolním Slezku) a jeho hlavním úkolem je zajišťovat stav německé obrany až k oblasti měst Chemnitz – Zeitz – Leipzig – Wittenberg – Guben a snímkovat levý břeh Labe. Zajatý pilot dále vypověděl, že v 1. letce tohoto pluku mají čtyři průzkumná letadla Petljakov Pe-2, v 2. letce čtyři průzkumná letadla Petljakov Pe-3, a ve 3. letce patnáct stíhacích letounů Jakovlev Jak-9 a čtyři dvoumotorové bombardéry typu Douglas A-20 „Boston“.

Jak vidno, zajatý pilot sdělil Němcům velmi mnoho zajímavých podrobností o své jednotce. Bohužel jeho jméno není v německém hlášení uvedeno, a tak nevíme, kdo z oněch tří letců takto podrobně vypovídal. Je zajímavé, že z oněch tří letců, kteří tvořili posádku sestřeleného Pe-2, se podařilo v sovětských archívech dohledat zatím pouze jediného, a to střelce-radistu mladšího seržanta Dmitrije Vladimiroviče Peskovského. Ten válku přežil, jelikož v ruských záznamech je uložena jeho poválečná výpověď o tom, že byli při snímkování obrany na řece Labe v prostoru Prahy ve výšce 6500 metrů napadeni čtyřmi německými stíhači typu Focke-Wulf FW 190 (sovětský letec pokládal americké stíhačky, které je napadly, za německé). Přestože se piloti Pe-2 bránili, tak ve výšce 2500 metrů se podařilo stíhačům zapálit jeden z motorů jejich stroje a sověští letci museli z hořícího letounu vyskočit. Peskovskij vyvázl s popáleninami tváře a rukou. Po výskoku byli letci na padácích navíc ostřelováni ze země od Němců kulomety

Vzhled stíhačky P-51B-5, výrobní číslo 43-7022 z května 1944, kdy ještě měla maskovací nátěr na horních plochách.

V roce březnu 1945 letoun P-51B-5, výrobní číslo 43-7022 vypadal pravděpodobně již takto – jednotka 318. Fighter Squadron, u které Lt. Roy F. Noe létal, měla své letouny v kamuflované barvě kovu, s červeným „čumákem“ a kostkovanými ocasními plochami. Všimněte si podvěsných nádrží, které letounu umožnily dolet až 3700 km.

Po přistání byl Peskovskij zajat a ze zajetí byl po několika dnech osvobozen postupující Rudou armádou. Za svoje bojové zásluhy (za války provedl celkem 53 bojových letů dálkového průzkumu) byl postupně vyznamenán řádem Slávy III. a II. stupně a po skončení války obdržel řád Vlastenecké války I. stupně. S ohledem na tato udělená vyznamenání a fakt, že poslední z nich obdržel až po válce, je pravděpodobné, že Peskovskij nebyl oním pilotem, který tak podrobně Němcům popsal složení své jednotky, ale že jím byl onen druhý zachráněný letec, jehož jméno neznáme. Odpovídalo by to tomu, že je uváděn ve funkci „šturman“ (což je vyšší funkce než střelec-radista), a i tomu, že znal tak podrobně strukturu celého pluku. Navíc jeho jméno se v ruských záznamech ztrát – jak jsem uváděl výše – zatím přes sebevětší snahu nepodařilo dohledat, což mě vede k myšlence, zda u toho druhého letce nezjistili sovětské orgány SMERŠ (sovětská vojenská kontrarozvědka) jeho spolupráci s nepřítelem, za což následoval trest ve formě Gulagu či popravy – což by vysvětlovalo i absenci dat o něm v ruských archívech (kde se podobní provinilci s těmito delikty v drtivé většině zásadně neuvádějí).

K tomuto sestřelu se podařilo získat svědectví dvou pamětníků. Pan Jaroslav Křemen na web Letecké badatelny (internetové stránky zabývající se hledáním zřícených letadel) napsal:

Bydlím kousek západně od Dolních Počernic, na Jahodnici, a letecké souboje nad kbelským letištěm jsme jako kluci také pozorovali. Jeden z nich mi ale občas vrtá hlavou. Při jednom z těch náletů, v okamžiku, kdy poslední američtí stíhači mizeli z oblasti letiště směrem k východu (a pak asi otočili na jih, či západ, to jsem neviděl), se od Prahy - Hloubětína objevil dvoumotorový letoun a v nízkém letu od západu k východu kropil palubními zbraněmi kbelské letiště. Myslím, že udělal ještě jeden okruh, když jsme viděli, jak nad tehdejší vysočanskou spalovnou se z něj kouří, a kolem něj se objevují asi tři bílé obláčky. Nejdříve jsme mysleli, že jsou to výbuchy protiletecké munice, pak jsme rozeznali padáky. V tu chvíli se rozezněly německé kulomety, které do nich pálily. Letci prý dopadli v prostoru poblíž tehdejší hloubětínské vlakové zastávky, říkalo se tam „U tří mostů“, poblíž je dnešní ulice Pod Hloubětínskou zastávkou. Od nás tudy v té době chodilo dost lidí do práce do továren ve Vysočanech a v Hloubětíně. Říkali, že ti letci byli Rusové, a že byli zranění tou kulometnou palbou. Němci jim prý strhávali letecké boty. Nevím, jak se osamělé ruské letadlo mohlo bezprostředně po odletu amerických stíhačů objevit nad kbelským letištěm. Ten ruský letoun byl asi typ Pe-2.

Další pamětník, pan Václav Kroutil, který tehdy bydlel v Hloubětíně, vypověděl, že na konci války spadla jedna Pe-2 do hloubětínského rybníka. I podle jeho vzpomínek Němci na sovětské letce střelili, dokud byli na padácích. Když se jich místní ptali, proč to dělají, Němci jim řekli, že dokud jsou ve vzduchu, je to nepřítel. Letadlo spadlo na kraj Hořejšího rybníka u Hloubětína a větší část

zůstala nad vodou. Jasně bylo rozpoznatelné, že bylo dvoumotorové a mělo dvojitou směrovku.

Přesné místo dopadu letounu se do dnešních dnů nepodařilo dohledat. Krajina okolo Hořejšího rybníka se značně změnila, je dnes zarostlá, a i částečně nově zastavená. Pátrání přímo na místě žádné výsledky ani nálezy nepřineslo.

Zůstává několik záhad. Předně neznáme jména zbylých dvou sovětských letců a přesné označení jejich stroje. Není jasné, co se stalo s mrtvým pilotem, jelikož v okolí dopadu letounu žádný pomníček sovětskému padlému není (mimo Kyjí, kde je u kostela na pomníku padlých sovětských vojáků uveden i neznámý ruský voják, který by teoreticky mohl být oním zemřelým třetím letcem).

Víme jistě, že se Dmitrij Vladimirovič Peskovský, třetí z letců, dočkal osvobození v zajateckém táboře. Americký pilot Lt. Roy F. Noe do konce války již žádného dalšího sestřelu nedosáhl, válku přežil (zemřel až v roce 1990) a podle záznamů z USAAF z aktivní služby odešel krátce po ukončení válečného konfliktu, poté co byla 318. Fighter Squadron stažena zpět do USA.

Tyto vzájemné „přátelské sestřely“, kdy si Spojenci omylem sestřelovali vzájemně svá letadla, nejsou zase tak vzácné. Jak se blížil konec Třetí říše, bojové prostory východní a západní fronty se začaly částečně překrývat, což způsobilo, že sovětské stroje se začaly potkávat s britskými, a zejména americkými stíhači. V českém prostoru je zaznamenáno několik dalších podobných případů, dokonce nejlepší ruský stíhací pilot Ivan Kožedub měl na svém kontě, mimo oficiálně přiznaných 62 německých letounů, i dva americké Mustangy, které si jeho Lavočku spletly s německým letounem a zahájily na něho omylem palbu. Bohužel američtí piloti nevěděli, že mají co do činění s jedním z nejlepších ruských stíhačů, takže záhy sami skončili hořící na zemi.

Je rovněž zajímavé i to, že o rok a půl později se 20. 7. 1946 zřítíl stroj stejného typu (tedy Petlajov Pe-2) poblíž Chval u Horních Počernic (československé letectvo totiž po válce mělo tento typ letouny ve své výzbroji). Ale to je již jiný příběh...

Pokud by někteří z pamětníků k tomuto příběhu věděli cokoliv bližšího, budu velmi rád, když se se mnou o tyto vzpomínky podělí. Pomůže nám to zase sestavit střípek z historie, která se váže k naší obci a jejímu okolí.

Martin Šíla

Za poskytnutou pomoc a informace autor děkuje panu Jiřímu Šaškovi

Použité zdroje:

Michal Plavec – Smrtonosná oblaka, Jiří Rajlich – Na nebi hrdého Albionu 6. část, archiv USAAF, archiv „Pamjať naroda“, archiv Martina Šíly

Jak se chovat k nevítaným návštěvníkům

Volejte ihned 156 (Městská policie) nebo 158 (Policie ČR)

V průběhu dubna se v Dolních Počernicích vyskytly případy, kdy občany obtěžoval nezvaný host přímo u jejich domů s (nejspíš) vymyšlenou historkou a žádostí o finanční pomoc. V jednom zaznamenaném případě byl dokonce přistižen při vniknutí na soukromý pozemek (lezl přes plot), a také byly zjištěny krádeže. Bohužel se většina těchto informací dostane k policii s několikahodinovým i vícenásobným zpožděním, kdy už nelze situaci adekvátně řešit. V případě podezření na možnou nezákonnou činnost proto volejte pomoc okamžitě!

Markéta Brožová, Kancelář starosty, koordinátorka MA21

Jaký byl letošní MASOPUST

Po loňském „covidovém“ půstu jsme mohli uspořádat letošní Masopust v plné parádě. Tentokrát namísto tradičního úterý byla po připomínkách pracujících zvolena sobota a trůfám si říct, že volba to byla úspěšná.

I když s vědomím, že se Masopust konal ve stínu těch nejsmutnějších událostí našeho života – nedávný skon našeho ředitele PO Oáza Tomáše Krále a také začátek války na Ukrajině...

Odpoledne 26. února se za doprovodu dechové kapely Suchdolanka sešla před Infocentrem Oáza a Komunitním centrem Jako doma spousta rozličných masek. Z této výchozí občerstvovací stanice ve 14 hod. zavelel pronóbus Havran k odchodu a maškarní průvod včetně jezdců na koních se přesunul k první zastávce, již byla dvorana ÚMČ, kde starosta a obyvatelé čp. 10 a nejbližšího okolí přichystali rozličné dobroty a nápoje. Těch se pak v různých obměnách maškarníci dočkali i na všech dalších zastávkách: v Dětském domově byly k mání tradičně koblihy, v Léta Páně výborné chlebíky se škvarkovkou, v Rang de Bassanti chutné indické placky a kuřecí kousky, ve Svornosti vynikající jednohubky, u Huculů v Počinu bonbony a koláče a na Českém statku další mňamky. To vše na každé štací bylo zalito vodou či dosti často i něčím ostřejším, okořeněno dávkou tance a chytivé hudby pěkně od podlahy, a také zavřením šéfa podniku do šatlavy, odkud se musel chtít něčím vykoupit...

V cíli pak byly pro návštěvníky připraveny zabíjačkové pochoutky od trhovce a řezníka pana Novotného, Suchdolanka vyhrávala z plných plic a tanečníci rovněž nezaháleli. Prostě pořádná masopustní veselice ☺.

Vyhlásili a odměnili jsme také nejlepší masky, i když výběr byl úkol téměř nadlidský. Zajímavých masek bylo opravdu hodně. Děkuje všem, kteří si s jejich výrobou a obětavým nošením v průvodu dali práci a udělali radost sobě i ostatním. Velký dík patří organizátorům z Oázy a pomocníkům z Počinu i mnoha dalším.

A také sponzorům – kromě výše vyjmenovaných na zastávkách to byli: Coca-Cola HBC, Billa a firma BEA.

Markéta Brožová

Foto: Pavel Průcha

Výstava v Chabrech

Infocentrum a muzeum Oáza Dolní Počernice se tak zalíbilo kolegyním z občanského sdružení na ochranu památek v Dolních Chabrech, že s námi navázaly spolupráci, jejíž součástí byla výpůjčka části vybavení (33 ks) našeho muzea pro jejich výstavu „Jak se v Chabrech kdysi žilo“. Zápůjčka proběhla v období od 20. 12. 2021 do 29. 3. 2022 a výstava, během níž proběhlo několik komentovaných prohlídek, prý byla velmi zdařilá.

Bližší informace na <http://www.osop-chabry.cz/>

Markéta Brožová

Velikonoční inspirace – vynášení Morany

Celý týden před akcí vypadala předpověď počasí na „Smrtnou neděli“ 3. dubna dosti mizerně. Ale stále jsem věřila, že nebude tak zle, a doufala v zázrak, který nakonec přišel...

Ač ráno ukazoval teploměr hodnoty vyložené zimní a při rychlém obědě některých z nás venku se snášely na zem sněhové vločky, v pravý čas (ve 13.00) mezi mraky vykoukly první paprsky slunce a prohřály atmosféru na dvoře Českého statku, který byl středobodem rozsáhlé výstavy Velikonoční inspirace. Ta probíhala až do 17 hod. v prostorách stodoly a nádvoří statku, komunitního centra, infocentra a budovy ÚMČ. Zdobily se kraslice mnoha různými technikami, malovaly perníčky, otloukaly se píšťaličky, pletly pomlázky a košíky, pekly sladkosti a obdivovala se výtvarná díla našich dětí. Kdo chtěl, mohl zkusit svůj um s kovářskými kleštěmi a odnést si nějakou tu drobnost, kytičku či keramiku z trhu pro radost a výzdobu u sebe doma. V půl páté starosta odměnil děti za nejlepší výtvary soutěže „O nejkrásnější velikonoční kraslici“, a pak už se pomalu začali návštěvníci převlékat a chystat do průvodu, který tradičně vynášel Moranu ze vsi. Letos se tohoto odpovědného úkolu zhostil Martin Šíla, který ji doma za pomoci celé rodiny vyrobil, na akci s dětmi dozdobil a poté nesl v čele průvodu až ke konečnému zapálení a vhození z mostu do Rokytky. A tím by měl být zimě a její představitelce smrti pro letošek konec. A věřme, že i těm ošklivým věcem, které trápí mnohé z nás a formou napsaných vzkazů a přání je zvečnili a připevnili na Moranu...

Foto: Pavel Průcha

O nevšední a příjemný zážitek z celého dne se zasloužili: celá rodina Králů a jejich přátelé, PO OÁZA (Ivanka, Michal, Markéta), KC JAKO DOMA (Zdeňka a Katka), rodina Šilových, POČIN (Havranovi a Hanička Kytička), ÚMČ (starosta, Daniela Novotná, kluci z pracovní čety: Honza, Míla, Tomáš a Zdeněk), strážníci MP (Tonda a Zdeněk), dále prodejci (paní Micková, paní Bočková, paní Škuthanová, paní Walterová, pan Pich), kováři (Pavel Čančík a Aleš Brůžek) a dobrovolníci s dílničkami (Lesní klub v Hájence, Dětský domov, Lída Kaplanová, Hanka Moravcová, Lukáš Brož) a kustodky na výstavě (Jiřinka Břicháčková, Kája Venclová, Marie Bártová).

Nemenší dík si zaslouží sponzor knižních cen pro dětské výherce výtvarné soutěže – nakladatelství KAZDA, Lubor Novotný a Pension Český statek za poskytnutí prostor pro výstavu, trhy a dílničky. Také Coca-Cola HBC a spol. BEA za nápoje a cukrovinky. Připomínku tohoto dne na fotografiích a videu zvečnil Pavel Průcha.

Říkaneky do průvodu s Moranou s dětmi nacvičily paní učitelky Hubáčková a Honzíková.

K poslechu i tanci nám s chutí úžasně hráli chlapi z cimbálky Žandár, které jsme, tuším, neviděli naposled...

Pokud jsem někoho zapomněla zmínit, vězte, že to nebylo úmyslem. Bylo nás prostě hodně. A také díky tomuto společnému úsilí se vše vydařilo.

Markéta Brožová

Kampaň UKLIÐME ČESKO a DEN ZEMĚ aneb Úklid Dolních Počernic

K již tradičně pořádaným kampaním se letos připojilo nezvykle velké množství našich obyvatel. Akce byla plánovaná 8.–10. 4., ale uklízelo se i v důsledku rozmarů počasí v podstatě celý následující týden a poslední odvoz nasbíraného odpadu proběhl ještě po Velikonocích.

Největší zastoupení bylo jako obvykle mezi žáky a učiteli základní školy, přišel pomáhat téměř celý druhý stupeň. Dále se zapojila také MŠ a ZŠ Orangery a mnoho dalších jednotlivců, kteří si chodili pro pytle a rukavice na určená místa, a po mnoha hodinách usilovné práce pak posílali fotky nasbíraného odpadu s přesným místem určení. Naši kluci z pracovní čety ÚMČ v následujících dnech odpad roztřídili a odvezli k likvidaci.

Také bych ráda pochválila podobnou opakovanou dobrovolnickou aktivitu obyvatel z okolí Dercsenyiho ulice při úklidu veřejného prostranství, která proběhla už někdy na přelomu března/dubna.

Všem účastníkům opět moc děkujeme a velmi si vážíme také podpory Ing. Olgy Kružkové z firmy Kontemo s.r.o., která nám umožnila první dva valníky nasbíraného směsného odpadu včetně pneumatik zlikvidovat zdarma (na náklady jejich firmy) v rámci sponzoringu této akce. ☺

Markéta Brožová za PO Oáza Dolní Počernice

DOLNOPOČERNICKÉ KULTURNÍ A INFORMAČNÍ CENTRUM

STARÁ OBEC 6, 190 12 PRAHA 9 - DOLNÍ POČERNICE, TEL.: 281 865 754, WWW.OAZADOPO.CZ

TERMÍN	AKCE
24. 5. úterý 17.00	SVÁTEK SOUSEDŮ (ÚMČ + KC)
4. 6. sobota 14.00	DEN DĚTÍ - DEN BEZ ÚRAZŮ (park)
12. 6. neděle 14.00	SENIORSKÝ DEN ZDRAVÍ (KC + infocentrum)
30. 6. čtvrtek 19.00	LETNÍ KINO + DOPROVODNÝ PROGRAM (park)
15. 9. čtvrtek 19.00	KONCERT FILMOVÝCH MELODIÍ (park)
17. 9. sobota 13.00	BABÍ LÉTO festival (park)
2. 10. neděle 13.00	CYKLOHRÁTKY - DEN ZDRAVÍ A POHYBU (park)
ŘÍJEN bude upřesněno	PAVEL ŠPORCL koncert (Svornost)
ŘÍJEN čtvrtek 8–12.00	VÝLOV RYBNÍKA + VÝUKOVÝ PROGRAM (park)
15. 11. úterý 19.00	LENKA FILIPOVÁ koncert (Svornost)
2. 12. pátek 15.00	MIKULÁŠSKÁ (infocentrum + KC)
4. 12. neděle 10.00	VÁNOČNÍ SETKÁNÍ SENIORŮ (Svornost)
16. 12. pátek 12.00	ADVENTNÍ ZASTAVENÍ (infocentr. + KC + park)

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA, sledujte FB

LEDOPLAVCI

jako oficiální skupina, vznikla 13. 1. 2021, ale uskupení již v tu dobu fungovalo od listopadu 2020. Vše vzniklo v době, kdy probíhaly první měsíce pandemie a možnosti jakéhokoli veřejného vyžití byly prakticky nulové.

U zrodu skupiny jsem byl já (Jan Mahdal). Do Dolních Počernic jsem se přistěhoval v roce 2015 a tím začala i má otužilecká cesta. Občas někdo chtěl vyzkoušet zážitek z ponoru do studené vody, ale nikdy se nejednalo o skupinu v dnešní podobě. V říjnu 2020 mě oslovila kamarádka Veronika Kupcová, že by si chtěla ponor zkusit.

Její první zážitek byl kladný, a na další ponory přiváděla kamarádky, které začaly vytvářet stabilní jádro, které chodilo na pravidelná setkání. Díky online prezentacím fotek z ponorů si nás všimli další počerničtí otužilci, kteří sice chodili do ledové vody roky, ale nikdy ve velké skupině, a nyní dostali možnost se připojit. Spojili jsme se tak s místní menší skupinkou, kterou vedla Majka Langmajerová, a tím vznikla dnešní skupina Ledoplavců, která měla v zimě 2020/21 na některých setkáních i 30 plavců najednou. Naše momentální sláva nás dokonce dostala do dokumentu o otužilcích na Seznam TV - <https://www.stream.cz/my/cesi-jako-baby-zledu-otuzovani-aspiruje-na-novy-narodni-sport-64131302>

Za Ledoplavce Jan Mahdal a Marie Langmajerová

Více o nás: <https://www.facebook.com/groups/1386371191715792/about>,
https://instagram.com/ledoplavci_dolni_pocernice?r=nametag

GARÁŽOVÝ VÝPRODEJ

DOLNOPOČERNICKÝ DRUHÝ ROČNÍK

v sobotu 14. 5. 2022 v čase 10:00–13:00

ve vratech Vašich domů, nebo před Obecním úřadem

Patříte mezi lovce pokladů a rádi potkáváte sousedy? Přijďte a za pár korun pořídte např. oblečení, hračky, domácí potřeby, rostliny, domácí výrobky a jiné poklady.

Najdete nás před úřadem MČ Praha Dolní Počernice a v ulicích Dercsenyiho, V Čeňku, V Ráji, Jana Bílka, Zábělská, Bohuslavická, Svatoňovická, Pilníkovská, Štěpanická, Úpická, Strážkovičská, Listopadová, Vilémovská.

Pro bližší info: andrea.stejskalova@centrum.cz

Vernisáž místních výtvarných umělců v KC JAKO DOMA

V úterý 22. března od 16.00 do 18.00 hodin proběhla u příležitosti otevření komunitního centra JAKO DOMA vernisáž místních výtvarných umělců. Prvotním záměrem bylo vystavovat v novém komunitním centru postupně díla místních umělců. Zasluhou Josefa Boreckého a za velké podpory vedoucí centra paní Zdeňky Čákové, se proměnil i v jinou hezkou myšlenku – první výstavu pojmut jako představení více umělců výtvarné a umělecké komunity Dolních Počernic.

Slovo dalo slovo, a lidé žijící uměleckou tvorbou se spojili. Proto zde bylo možné vidět na jednom místě tvorbu **Aleny Vackové** – bytové architektky, **Jiřiny Břicháčkové Olivové** – malířky a lektorky výtvarných ateliérů pro děti, **Daniely Růžičkové** – fotografky, **Iris Kolářové** – textilní výtvarnice, **Olgy Stárkové** – malířky a grafičky, **Elišky Richterové** – výtvarnice, fotografky, lektorky výtvarných kurzů pro děti, **Lubomíra Růžičky** – sochaře, **Miloslava Koláře** – grafika a ilustrátora, **Josefa Boreckého** – kamenosochaře, **Jana Nováčka** – amatérského malíře, **Jana Paula** – malíře, výtvarného kritika, publicisty a prozaika a pana **Bohumila Kasíka** – amatérského malíře.

Slavnostního zahájení vernisáže se ujal pan starosta Zdeněk Richter, který všechny přítomné umělce a hosty přivítal a krátce pohovořil o vzniku komunitního centra JAKO DOMA, a o plánech, které má vedení naší městské části s tímto novým centrem. Rovněž všem přítomným oficiálně představil jeho vedoucí paní Zdeňku Čákovou a popřál jí mnoho úspěchů v její započaté práci a v dalších akcích, které chystá do budoucna.

Po přivítání měli všichni hosté možnost prohlédnout si zde vystavená umělecká díla a popovídat si s autory, kteří byli na vernisáži přítomni. Zároveň byla možnost prohlédnout si prostory celé budovy centra. Jak vidno z přiložených fotografií, tato akce se těšila značnému zájmu místních občanů, a podle jejich reakcí bylo zřejmé, že se jim jak nové centrum, tak výstava zde připravená, moc líbila.

Celá tato akce byla zakončena hudebním vystoupením Jana Richtera, který na závěr všem návštěvníkům a přítomným umělcům několik skladeb ze svého repertoáru. Jan Richter alias „Zbloudilý pes“, vystupuje se svým one man bandem coby „Jonny Richter and the Hog Ranch“, s trochu jiným stylem country music, než kterou známe z tuzemských rádií, vycházející ze svých zkušeností, které získal po letech strávených ve Spojených státech.

Pravděpodobně všichni, kdo se této vernisáže zúčastnili, odcházeli s dobrým pocitem. Vydařená akce je příslibem, že KC JAKO DOMA významně přispěje ke kulturně bohatšímu životu občanů Dolních Počernic.

Martin Šíla

PROGRAM:

www.kcjakodoma.cz

Komunitní centrum
MČ Dolní Počernice

Aktivita pro všechny:

Pondělí

Zašívárna v 10.00 hod. Poradíme s šitím

Ping-Pong v 17.00 hod. Přijďte si zahrát

Úterý a čtvrtek

Jóga - ranní protažení v 8.00 hod.

Seniorské aktivity – senioři vstup zdarma:

Pondělí

Výtvarná dílna v 14.00 hod. a v 15.30 hod.

Úterý

Sashiko japonské vyšívání v 14.00 hod.

Středa

Jóga regenerační v 9.00 hod.

Mobil je náš přítel poradna v 15.00 hod.

Čtvrtek

Rehabilitační cvičení v 15.15 hod.

Pátek

Keramiky v 12.00 hod.

NEBOJTE SE A PŘIJÍDETE VYZKOUŠET!

SENIORI mají vstup ZDARMA. Materiál a pomůcky k dispozici.

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
OP Praha – půl růstu ČR

POZVÁNKA NA VERNISÁŽ

Manželé RŮŽIČKOVÍ
spolu v umění života

24. května v 17.00 hod
Děkujeme, váš zájem nás těší :-)

„Utíkají mezi námi“ aneb jak utíká/běhá Štěpánka Kratochvílová

Začal bych tento rozhovor trochu netradičně – dostal jsem od redakční rady za úkol udělat rozhovor s nějakým místním „utíkvcem“ (jak nazývaly moje děti, když byly malé, vás sportovní běžce), abychom podpořili toto zdravé využití volného času.

Protože jsi moje sousedka, mám možnost tak trochu Tvoji běžeckou kariéru sledovat doslova „přes plot“, takže jsi (jak říkájí reportéři), tak říkájí „první na ráně pro rozhovor“. Navíc jsi místní zastupitelka a učitelka na naší základní škole, takže osoba „místně“ známá, tedy pro mne přímo ideální k několika dotazům ohledně Tvé běžecké kariéry (které mohou zároveň posloužit jako návod k tomuto zdravému a smysluplnému trávení volného

času pro ostatní). Navíc kondiční sportovní běh je v posledních letech velmi populární, tak proč o něm nenapsat něco více.

Jak jsi se vlastně dostala k běhání?

Nejsem běžkyně, která by řekla: běh jsem nikdy neměla ráda, propadla jsem současnému trendu, naopak. Ve škole při tělocviku jsem měla běh a celkově atletiku nejraději. Pravidelně jsem začala běhat v době, kdy mé děti navštěvovaly zde v Počernicích oddíl atletiky a trenérka Miša Kolcová nás poslala na víceboj rodičů s dětmi. Syn Lukáš (v současné době atlet a trenér staršího žactva v SK Jeseniova) nerad prohrával, a tak jsem musela trochu trénovat. Je to už skoro 15 let.

Kolik je tvoje denní tréninková dávka?

Nemám daný přesný denní počet kilometrů. Záleží na období nebo konkrétní přípravě před závody. Většinou se pohybuji v tréninku od pěti do dvaceti kilometrů. Běhám asi 4x týdně. V letním období běhám méně, místo toho jezdím na kole, koloběžce, plavu. Pravidelně posiluji a věnuji se józe.

Může se běžný člověk přihlásit do závodu Praha – Běchovice nebo Pražského maratonu?

Přemýšlím, kdo je pro tebe „běžný“ člověk. Protože já se také považuji za běžného člověka. Všechny tyto závody jsou určené jak pro elitu, tak pro hobby běžce. Běchovice jsou dokonce Mistrovským závodem v silničním běhu na 10 km. Běžci se registrují podle kategorií. Mají dokonce juniorskou kategorii. Má dcera Miša běžela Běchovice již v 16ti letech.

Jak vlastně probíhá organizace takového masového závodu (osobně si to neumím představit, když závodníků jsou někdy stovky)?

Organizace probíhá několik měsíců předem. Např. RunCzech, což je běžecká liga, která nabízí běžecké závody na různé vzdálenosti pro běžce všech úrovní. Do této ligy patří třeba pražský půlmaraton a maraton. Při těchto závodech se nejedná o stovky lidí, ale o desetitisíce běžců. Organizátor musí zajistit vše od zázemí pro běžce, až po dopravní omezení. Těchto závodů se účastní tisíce dobrovolníků, kteří pracují v zázemí i na občerstvovacích stanicích na trati.

Vyhodnocují se všichni účastníci závodu (tj. jejich pořadí, čas)?

Po každém závodu mají závodníci k dispozici výsledkovou listinu, jak v celkovém pořadí, tak v kategoriích muži – ženy a rozdělení po-

dle věku. Při těchto závodech se někde odměňují i první tři závodníci v každé věkové kategorii. Ale záleží na pořadateli. Na některých závodech je součástí startovního balíčku medaile, kterou obdrží každý závodník v cíli. Starty jsou pro hobby běžce hromadné. Nevýhoda je, že nevíš, jak si v takovém závodě vedeš. Po jednom krosovém půlmaratonu jsem po zveřejnění výsledků zjistila, že jsem byla čtvrtá ve své kategorii. Nešlo vůbec o čas, byl to malý závod, kde startovalo kolem 100 závodníků. Tenkrát ta minuta, která mě dělila od medaile a bedny, hodně mrzela.

Jak vlastně – z pohledu závodníka probíhá takový „půlmaraton“ či „maraton“ – popiš nám, jak si musíš rozvrhnout síly, kdy přidáš, kdy se třeba jen „vezeš v davu běžců“?

Podle tréninků vím, co a jak bych měla zvládnout běžet. Závod ale nemusí pokaždé sednout. Víím, že pokud si vše srovnám v hlavě a hned po startu neudělám nějakou hloupost, závod si užiju. A o to mi jde vlastně nejvíc. Záleží na délce závodu a pokud trať znám předem, naplánuji si tempo i podle toho, co mě čeká, ať už stoupání, nebo při krosových závodech terén. Nikdy se nevezu s davem. Naopak, i začínajícím běžcům radím, ať se nenechají davem strhnout. Poslouchám své tělo, sleduji čas i tepovou frekvenci. Snažím se běžet tak, abych měla sílu na závěrečný finiš v posledním kilometru, ať je trať jakkoliv dlouhá. Běhám tak, abych doběhla, pokud možno s úsměvem.

Tvoje běžecké plány a cíle?

Možná čekáš, že začnu házet kilometry. Ale nejdůležitější pro mě je, abych si i nadále užívala každý krok. Snažím se regenerovat, dopřávám tělu péči a tím předcházet všelijakým karambolům či zraněním. A pokud jde o závody, většinou vždy dlouho dopředu víím, na co se chci připravovat. Pravděpodobně se zúčastním Běchovic. Běháme je společně s kolegyní Natašou Herákovou a letos se k nám přidá ještě naše nová kolegyně, také běžkyně, Ivana Hakenová. Přes léto se chci připravovat na podzimní maraton. Občas přijde něco neplánovaného, případně i charitativní běhy.

Co by jsi – z pohledu sportovce – doporučila v Dolních Počernicích vytvořit či zlepšit?

Zlepšovat a tvořit se dá vždy. V současné době jako zastupitelka jsem mnohokrát slyšela kritiku a mrzelo mě to. Moje rodina pochází generačně z Počernic. Víím, jak obec vypadala dříve a jak vypadá teď. Jako obyčejný obyvatel obce a současně sportovec si myslím, že zde máme výborné podmínky pro sportovní vyžití. Co se týká běhu, tak těch tras a možností je tu hrozně moc, dají se zde naběhat desítky kilometrů, a v přírodě. To už se samozřejmě pohybuje i v okolních městských částech. To samé platí i o cyklotrasách. Máme zde venkovní fitness prvky, které by šly určitě rozšířit. Dále rozsáhlé sportoviště v ulici V Ráji... V minulých letech na veřejném Fóru byl častým přáním ze strany veřejnosti bazén nebo koupaliště. K tomu se přikláním. Představa, že zde máme plavecký bazén, který mohou využívat žáci jako součást tělocviku, je fajn, i když možná trochu naivní. Samozřejmě přání nás všech je, aby se co nejdříve začalo s výstavbou nové školy, a tím bychom se dočkali i nového a většího sportoviště.

Štěpánke Kratochvílové za rozhovor děkuje **Martin Šíla**

Jaro, ale jaké?

Sluníčko svítí a hřeje, kvete spousta stromů, ptáci zpívají, je tu jaro. A přece všechno zahluje temný mrak, mrak války. Prožíváme divný čas. Jsou Velikonoce, svátky nového života, Kristova vzkříšení, ale také je válka na Ukrajině. Na jednu stranu jako by se nás moc netýkala, jako by byla někde daleko a nemusela nás znepokojovat, na druhou stranu je u nás možná půl milionu uprchlíků, z nichž mnozí přišli na Ukrajině o své domovy a většinu z nich rozbila válka jejich společný rodinný život. A navíc není jasné, zda se válka nepřelije do dalších zemí, včetně naší republiky. Je těžko psát povzbudivý článek, když žádnou jasnou perspektivu a žádné povzbuzení nevidíme.

My Češi jsme zažili ruskou okupaci v roce 1968, ale Ukrajinci zažili mnohem horší pronásledování, hladomor v letech 1932–1933 z rukou Stalina, který způsobil smrt hladem několika milionů lidí. Takové věci se nezapomínají, zvláště když v Rusku je Stalin i dnes mnohými považován za národního velíkána.

Masové hroby civilistů na Ukrajině v oblastech, ze kterých ustoupila ruská armáda, jsou hrůzostrašným svědectvím o charakteru ruského státu. Desítky či stovky osob byly zabity a vhozeny do jámy a mají být zapomenuty. Údajní fašisti mají být likvidováni bez soudu, který by je ovšem musel osvobodit. Jediným jejich proviněním totiž je, že nepodporují vládu Vladimíra Putina, který by chtěl z ciziny vládnout i v suverénním státě, kam jeho pravomoc nesahá. Jeho válka je krystalicky čistý příklad násilné agrese, která není ničím vyprovokovaná.

V tom všem přesto hledáme zdroje své radosti a klidu a pozitivního vztahu k uprchlíkům. Musíme přece žít, tak jako chtějí žít i Ukrajinci.

Víme, že láska a život nakonec zvítězí, ale možná to nebude v tomto světě, nýbrž až v budoucím životě.

Libor Ovečka

LITERÁRNÍ SOUTĚŽ PRO DĚTI

na téma: Kdybych se na jeden den mohl/a proměnit v ptáka

Jaké to asi je být ptákem? Ať už vidíte v představách vlaštovku odlétající do teplých krajů, slepici, která se pídí po žízálách, nebo třeba batolícího se tučňáka, napište o tom krátké povídání (pohádku, povídku, úvahu nebo i básničku) a podělte se s námi o ni! Nebo ji nadiktujte mami, tátovi, bráčkovi nebo sestro, jestli ještě neumíte sami psát.

Abyste to ale neměli tak lehké, musíte použít tahle slova:

křídla

klec

zpívat

výška

ptačí

pero

Své texty zašlete na e-mail: drahakracmarova@gmail.com do 30. května. Všechna díla budou prezentována na Nocí kostelů dne 10. června v místním kostele. Zde také proběhne vyhodnocení a ocenění vítězů.

Těšíme se na vaše texty!

Draha Kráčmarová a Jana Segi Lukavská

Pozvánka na Noc kostelů 10. června

Přijměte srdečné pozvání na letošní Noc kostelů, která se bude konat dne 10. června od 17:00 hod. v našem kostele. Těšit se můžete na bohatý kulturní program, vyhodnocení literární soutěže, ale i sousedské posezení. Tématem večera budou „ptačí“. Podrobný program bude závčas zveřejněn na webu farnosti i plakátovacích plochách v obci. Těšíme se na setkání s vámi!

Za farnost Dolní Počernice a organizační tým **Draha Kráčmarová**

Od Květné neděle k Božímu hodu

Svátky jara jsou vlastní mnoha kulturám, především těm, které se vyvíjely v klimatických podmínkách střídání několika ročních období. Příchod jara, nového života a nové naděje po zimě, často spojované se smrtí, byl a je jedním z nejpodnětějších důvodů k oslavě. Není tedy divu, že se postupem času různé kultury v oslavách jara navzájem ovlivňovaly a zvyky s nimi spojené se různě mísily a propojovaly. Vede to k pestrosti a bohatosti jarních zvyků a tradic. Nejinak je tomu i u nás v Dolních Počernicích, kde po Smrtné neděli, kdy tradičně vynášíme Moranu, což je tradice navazující na ještě dávno předkřesťanské zvyky, následuje od Květné neděle do Božího hodu velikonočního osm dní ve znamení obřadů a zvyků křesťanských, aby je pak opět vystřídal pomlázka se svými předkřesťanskými kořeny. O vynášení Morany se píše na jiném místě tohoto čísla, zde vám tedy jen stručně zprostředkují něco z místních tradic křesťanských.

Po dvouleté covidové pauze jsme se opět mohli vrátit k obyčejí, připomínajícímu slavný vjezd Ježíše do Jeruzaléma, kdy byl zástupy vítán jako král. Tuto událost si v Dolních Počernicích zpřítomňujeme průvodem, který se zpěvem a palmovými a „kočičkovými“ ratolestmi v rukou doprovází kněze jedoucího na koni od kříže před farou do našeho kostela Nanebevzetí Panny Marie.

K pondělku a úterku se u nás žádné zvláštní tradice neváží, ale už ve středu farní hospodyně (a jistě i mnohé jiné) napekla tradiční „jidáše“, sladké pečivo připomínající tvarem svinutý provaz, na kterém se oběsil Ježíšův zrádce Jidáš, když seznal svůj omyl. Na jidáších jsme si na faře mohli pochutnat po zelenočtvrtečních obřadech, při nichž si křesťané v kostele připomínají Ježíšovu poslední večeři s apoštoly. Je to doprovázeno mj. i zvykem, kdy kněz po vzoru Ježíše

umývá několika zástupcům lidu nohy na znamení pokorné lásky. Průvodem s klapáčkami kolem kostela pak věřící symbolicky doprovázejí Ježíše na jeho cestě z večerádky do Getsemanské zahrady, kam právě zrádný Jidáš přivedl ozbrojence, aby Ježíše zatkli.

Velkopáteční obřady jsou smutné a jejich středobodem je připomínka smrti Ježíše na kříži. Pro nás byly letos o to smutnější, že právě na Velký pátek jsme se naposledy rozloučili s paní Boženou Pokornou, která zemřela na Květnou neděli.

Nejslavnější mši v roce slaví křesťané večer na Bílou sobotu. Tato mše oslavující Ježíšovo vítězství nad smrtí se tradičně pojí s ohněm a svíci, jako symboly světla uprostřed noci, tedy vzkříšeného Krista. Mimo jiné obřady se při ní také žehná voda, kterou po dvouleté protiepidemické přestávce opět můžete nalézt v kropenkách u vstupů do kostelů, ale také v křtitelnicích, aby jí mohli být během roku křtění noví křesťané. Mše je to velmi dlouhá – u nás trvala od 20 h asi do půl jedenácté. To ale nezabránilo většině z nás pokračovat po ní v tradičním hodování a slavení ve farním společenském sále až do brzkých hodin ranních.

Tradici spojenou se mší následujícího Božího hodu je potom i u nás v Dolních Počernicích žehnání velikonočních pokrmů, které věřící přinášejí do kostela, aby si je pak opět odnesli ke svým domácím oslavám Velikonoc.

Všechny popsané události jsou otevřené komukoli. Možná by někoho z našich čtenářů mohlo zajímat se příští rok na některé z nich přijít podívat nebo se jich přímo zúčastnit. Všichni jsou srdečně vítáni.

Tomáš V. F. Jirsák Havran

Palivové dříví z pokácených stromů

Vážení spoluobčané,

Lesy Hl. m. Prahy provádějí průběžně prořezy stromů na březích Rokytky v úseku od nátoky do Počernického rybníka až po cestu k běchovickému nádraží. Vzhledem k obtížně dostupné lokalitě a ekonomické výhodnosti bylo povoleno odtěžené dřevo na místě pálit. Díky iniciativě zastupitelky naší MČ doc. Ivy Poláčkové Šolcové bylo dohodnuto, že pálení bylo ukončeno a dřevo je nabídnuto našim občanům k bezplatnému odvozu zatím do konce května t.r. Využijte proto této možnosti, která se jen tak nenaskytne. Přístupová cesta k Rokytkce vede buď po cestě k běchovickému nádraží od konečné autobusu č. 208 a následně po pravém břehu Rokytky směrem k rybníku, nebo z ul. Nad Rybníkem odbočkou u č.p. 384 dolů k Rokytkce. Při odvozu dřeva dbejte zvýšené opatrnosti a volte pěkné počasí, neboť terén by mohl být podmáčený. Lokalita je blízko krmeliště a tras divočáků, zvažte, prosím, zda nenecháte své čtyřnohé pomocníky pro tentokrát doma.

Při jakýchkoliv obtížích kontaktujte starostu naší MČ.

Zbyněk Richter, starosta

Počín v projektech

Jezdecký klub je účastníkem projektu MŠMT „Využití koní při neformálním vzdělávání dětí a studentů“. Tento projekt v prosinci 2022 završí své tříleté období, v rámci kterého si pracovníci jezdeckého klubu Počín rozšiřují své pedagogické dovednosti pro práci s dětmi. Účast na tomto zajímavém vzdělávacím cyklu nám umožnila Česká hiporehabilitační společnost, která je příjemcem dotace. Realizátory je 9 středisek, které mohou čerpat nové zkušenosti, dovednosti, a především vědomosti v pedagogické oblasti a dále je uplatňovat v práci s dětmi při aktivitách s koňmi.

Počín k 30. 4. 2022 sdílel zkušenosti v 11 vybraných organizacích, 5 dvojic pracovníků si rozšířilo své vědomosti při tandemovém vzdělávání, přínosem pro zpestření činností klubu je zavádění nových metod, například ježdění bez udidla nebo na jezdeckých padech či výroba vlastních pamlsků pro koně. Pro děti byly otevřené již 4 kluby praktických dovedností, které nabídl pestré využití volného času, např. základy první pomoci v jezdectví, příprava dětí na zkoušky základního výcviku jezdců. Velmi oblíbené jsou i projektové dny v klubovně, kdy si do Počinu zveme experty z různých oblastí jako je architektura, cirkus, fotografování, kamenictví, mineralogie nebo třeba právo a IT technologie. Těchto setkání se uskutečnilo již 13. Účasti na projektu čerpají nové zkušenosti a vědomosti jak všichni cvičitelé, tak i hipoterapeutický tým a ostatní pomocníci, kteří se účastní aktivit v jezdeckém klubu Počín.

Sledujte nástěnku jezdeckého klubu a přijďte se podívat na další akce, které pro vás v rámci tohoto projektu připravíme.

To však není všechno, po dlouhé odmlce Počín v letošním roce opět plánuje Den otevřených dveří, a to v sobotu 4. 6. 2022. Jak bývalo zvykem, čeká vás pestrý program, ukázky jezdecké dovednosti našich dětí, vožení na ponících i konících, seznámení s hipoterapií i paravoltiží. Připraveno bude i bohaté občerstvení a tombola.

DOD v Počinu dne 4. 6. 2022 od 13.00 hodin je tu pro Vás!

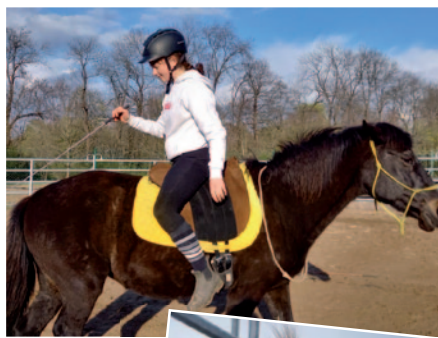
Toto bude zároveň poslední letošní akce, po které již koně odjedou na tradiční letní pastevní odpočinek.

Pro všechny zahrádkáře je celoroční počínovský samosběr hnoje. Nalož a odvez si, kolik uvezeš za dobrovolný příspěvek na novou podestýlku.

Stále zbývá několik volných míst na našem legendárním letním táboře s koňmi! Neváhejte, a pojedte s námi vstříc novým dobrodružstvím. **3.–16. 7. 2022 tábor s koňmi, přihlášky na tel: 605 285 426**

Přinášíme i několik ukázek z již zrealizovaných projektů, kupříkladu s panem Josefem Boreckým – kameníkem, archeologem a Michalem Beránkem – sportovním fotografem.

Za JK Počín Hanka Špindlerová

Místní knihovna

VÝBĚR Z NOVÝCH KNIH

BELETRIE PRO DOSPĚLÉ

Vojtěch Bernatský
Jana Poncarová
Markéta Lukášová
Sandra Pogodová
Martin Nesměrák

Tati, už tam budem?
Cyklistka
InTyMně
Buď v pohodě
V obležení
Každému jeho hřivnu
Ve znamení lukostřelce
Tajemství na kůži
Balzamovač
Vysoký účet
Skleněné domy
Tchyně
Vrahova žena
Úsměv štěstěny
Mojí pacienti mají čtyři nohy
Motýlí pokoj
Ztracená sestra + Sestra Slunce

Alka Joshi
Alison Belsham
Louise Penny

Sally Hepworth
Victor Methos
Rebecca Gablé
Duncan MacVean
Lucinda Riley

NAUČNÁ LITERATURA

Miroslav Bárta
Satchin Panda

Sedm zákonů
Cirkadiánní kód

David Attenborough

Zdeněk Chlopčík

BELETRIE PRO MLÁDEŽ

Pavla Jurková
Lucy a Stephen Kingovi
Sarah J. Maas
Soman Chainani
Kid Cube
Tracy Deonn

Život na naší planetě
/Mé svědectví a vize pro budoucnost/
Protančit se životem

Viktor a případ zmizelého psa
Jirka a velký třesk
Dvůr stříbrných plamenů
Škola dobra a zla. Křišťál času
Deník malého Minecraftáka 6.
Mýtonoši

NAUČNÁ LITERATURA PRO MLÁDEŽ

Helena Věvodová
Anna Novotná

Cvičení s říkankou pro malé děti
Kdo jinému jámu kopá...

NEMÁTE DOMA „NAVÍC“?

Prosím, pokud byste chtěli darovat naší knihovně, čtenáři uvítají:
- Pavel Šrut: Lichožrouti navždy III. díl (i oba předcházející)
- novější knihy o sportu a sportovcích (kopaná, hokej,...)

Všem, kteří reagují na výzvy k darování konkrétních titulů, moc děkuji!
Do knihovny tak přibývají i zcela nové knížky ☺

Světlá Parkanová, knihovnice

Den Země

11. 4. 2022 proběhla již tradiční akce v rámci Dne Země. Naše děti po dvouleté pauze vynucené covidovými zákazy opět vyrazily po březích Počernického rybníka, aby jej učinily místem přívětivějším a hlavně čistším.

Je až s podivem, kolik odpadků a nejrůznějších nepotřebných odložených věcí se za dva roky v okolí největšího pražského rybníka nashromáždilo. Děti se tak učí v praxi příkladnému šetrnému přístupu k životnímu prostředí a svěmu okolí.

Dětem tak patří náš dík a uznání. Spolu s nimi jen doufáme, že někteří lidé pro své odpadky naleznou příhodnější, k tomuto účelu určená místa.

Mgr. Jiří Schwarz, ředitel

McDonald's Cup

Dne 23. 3. se žáci 4. a 5. tříd naší ZŠ zúčastnili v sousedním Xaverově obvodního kola turnaje McDonald's Cup pro Prahu 14. Ve skupině jsme narazili na ZŠ Polesná z Újezdu nad Lesy, ZŠ Klánovice a ZŠ Ratibořická z Horních Počernic.

Dvě vítězství, jedna remíza a celkově úctyhodných 46 vstřelených gólů ve třech zápasech, nám zajistilo finálovou účast o postup do dalšího kola turnaje. Ve finále jsme narazili na silný tým ZŠ Chodovická. Kluci ale i poslední zápas zvládli skvěle a po vítězství 4:1 převzali zasloužený pohár a medaile a zajistili si postup do dalšího kola.

M. Dostál

Mateřská škola DUHA

Březen začal pro naše třídy již opět tradičním měsícem knihy a návštěvou místní knihovny. Zakončen byl na třídách Kvítek a Sluníček „Nocí s Andersenem“ s předčítáním pohádek našich hostů, nočním překvapením a ochutnávkou luxusních dobrot od maminek. Tímto všem maminkám děkujeme. Poděkování patří také paní Lexové za zapůjčení kostýmu Večerníčka z ČT, žákům gymnázia Praha 9 Chodovická Jirkovi a Radimovi, slečně Heřmanové a pánům Francovi, Jirsákovi a Lněničkoví.

Na Velikonoční svátky připravila naše městská část výstavu s názvem „Velikonoční inspirace“ se soutěží „Velikonoční kraslice“, které se zúčastnily všechny děti z naší MŠ – tímto blahopřejeme Danielce Klimešové ze třídy Kvítek za první místo. Všechny třídy se na Velikonoce připravují různým společným tvořením a na třídě Sluníček pletly děti pomlázky za pomoci šikovného pana Mentlíka.

Co nás ještě čeká do konce školního roku: různorodé výukové programy, sférické kino, tvorba dárku maminkám k jejich svátku, společný výlet, oslava Dne dětí, opeření dravci, pravidelná divadélka a rozlučka s předškoláky. Máme se na co těšit!

za třídu Kvítek
Jana Vozatárová

Milí čtenáři,

tentokrát se v mém příspěvku nedočtete, co vše se u nás ve škole za polední týdny událo. Bylo by sice o čem psát, ale tentokrát jsem se rozhodla s laskavým dovolením redakce DPZ, že své místo přenechám našim žákům. Na naší škole proběhl historicky první ročník literární soutěže, ve které děti psaly vyprávění na téma „Škola“. Odborná porota z jejich prací vybrala několik finalistů ve třech různých kategoriích. O vítězích ale rozhodovaly samy děti v tajném hlasování. Na těchto řádcích Vám tedy místo obvyklého vhledu do života naší školy budeme zprostředkovávat práce našich vítězů. Pohodlně se usadte a začtěte se do práce vítězky 1. kategorie:

Škola aneb neposlušná písmenka

Žila, byla jedna malá holčička jménem Adélka. Když jí bylo šest let, začala chodit do první třídy. Učitelka ji měla moc ráda. Učení jí bavilo, ale když se ve škole začali učit číst písmena, Adélce utíkala a Adélka je nedokázala poskládat. Byla z toho moc smutná. Toho večera se jí zdál v noci sen. V tom snu četla svou oblíbenou knížku a najednou z té knížky vyskočila živá písmenka. Běhala kolem Adélky a byla úplně všude. Adélka se je snažila pochytnat. Bylo jich ale moc. Pak k Adélce najednou přišlo písmenko „A“ a to jí poradilo, jak písmenka poskládat do slov a vět. Adélka to zkusila a pochopila. Z písmenek poskládala větu: „Dobré ráno, sluníčko.“ V tom se probudila a maminka jí řekla: „Dobré ráno, sluníčko. Vstávej, jdeme do školy.“ Adélka se oblékla a ve škole jí paní učitelka pochválila, že se naučila takhle krásně číst.

Eliška Komendová, 7 let - 1. třída

Věříme, že se Vám pilotní práce našich vítězů líbila a přejeme klidné jaro bez alergií.

Za ZŠ Orangery Mgr. Barbora Honzík

MŠ ORANGERY

Začalo jaro a s ním rozkvétla i školka Orangery do pohádkového světa. Březen byl plný kultury a klasických pohádek, děti se učily o pohádkách, pohádkových postavách a o správném zacházení s knihou. Děti navštívily krásnou dolnopočernickou knihovnu a dozvěděly se, jak to v knihovně chodí. Dětem se v knihovně moc líbilo, za možnost návštěvy tímto moc děkujeme paní knihovnici! Co ke kultuře patří, jsou také divadla, proto nás svou návštěvou potěšilo divadélko Kůzle s romantickou pohádkou O cukrářce a strašidélku. Vzdělávání je důležité už od útlého věku, a proto školku navštívil i tým ekocentra AMPI se svým interaktivním divadélkem o koloběhu vody. Začaly nám jarní radovánky a děti vyzařují pozitivní energii, sluníčko nás hřeje do zad a děti zkoumají rozkvétající přírodu. Počernický park hraje všemi barvami a děti se učí, jaké květiny v něm můžeme najít. Období Velikonoc Orangery zahájila barevným týdnem, kdy se děti vyladily každý den do jiné barvičky. Předškoláci se zúčastnili soutěže o nejkrásnější kraslici a připravovali jsme se na Velikonoční pondělí pečením beránků, cukroví a vyhlížením velikonočních zajíčků. Procházky a výlety za zdravím považujeme za důležité, a proto s nejmladšími dětmi navštěvujeme pravidelně solnou jeskyni a se staršími dětmi chodíme na koníky do Počinu. Koncem dubna navštívilo školku mobilní planetárium s úžasným programem o dinosaurech a též jsme oslavili s dětmi období čarodějnic tradičními hrami

a soutěžemi v parku. Jaro je v plném proudu, už se moc těšíme na školku v přírodě na Berounsku a výlet do zoo koutku v Malé Chuchli

Bc. Adéla Frišová

DĚTSKÝ LESNÍ KLUB V HÁJENCE

Jaro letos vtrhlo do Xaverovského háje nedočkavě a vesele, tak jako děti každé ráno do hájenkové zahrady. Školáci se vrhli do plánování nových herních prvků, na které si vydělali prodejem svých výrobků ve školním obchůdku, a které spolu s rodiči hned začali realizovat při jarní brigádě. Děti ze školky pomáhaly s jarními pracemi na záhonkách a staraly se o zvířátka. Protože při tom byla důležitá spolupráce všech dětí, rozjelo se zasedání školní rady. Děti si zvolily své zástupce pro rozhodování o podobě Hájenky.

Podnikali jsme spoustu výletů, ať už za jarními mláďátky, do rozkvétající botanické zahrady nebo do čističky odpadních vod v Bubenči, zkoumali a poznávali jsme rostliny v lese, učili se zacházet s lupou, dalekohledem i mikroskopem, navštívil nás chovatel dravých ptáků.

Ani krátký návrat zimy děti nezahnal do tepla u kamen, leda k troubě upéct pizzu nebo muffiny. Děti ze školky i školy se svými průvodci nacvičily pěvecké vystoupení na jarní slavnost a vyráběly proutěné košíky. Děti ze školky navíc společnými silami vytvořily velikonoční dekorace pro radost seniorům.

Nezahálely ani nejmenší děti, které se svými rodiči mohou přijít každý čtvrtek od 9:30 do 12:30 do Klubíku pro děti od 1,5 do 3 let na program plný her a zkoumání přírody.

Proběhly také dny otevřených dveří pro zájemce o zápis do školky i do školy. A stále je možné se hlásit na letní příměstské tábory. Více informací najdete na www.vhajence.com. Přejeme vám krásné jaro!

Za DLK V Hájence Zuzana Jířová

VAŠE REALITNÍ MAKLEŘKA PRO PRAHU A STŘEDOČESKÝ KRAJ

Služby pro klienty

- > odhad nemovitosti zdarma
- > vlastní hypoteční centrum náš zájemce má jistotu financování
- > zpracování nabídky a zajištění potřebné dokumentace
- > bezplatné právní a finanční poradenství

Dana Markus Šnoblová
realitní makleřka

+420 602 614 500
dana.markus@gpre.cz
www.danamarkus.cz

EPA a.s.,

Podnikatelská 550, Praha 9 – Běchovice
Firma sídlící v areálu výzkumných ústavů
v Běchovicích hledá pracovníky/ce na pozice

Vrátný/
strážný

Údržbář
budov

Na poloviční/částečný úvazek

Vhodné i pro důchodce

e-mail: nemovitosti@epa.cz

tel.: 222 726 634, 603 258 849

Bricks 4 Kidz

**PŘÍMĚSTSKÝ TÁBOR
s LEGO® kostkami**

8.8. - 12.8.2022 ZŠ ORANGERY, Nár. hrdinů 81, Praha 9
KOUZELNÝ SVĚT se ZLATONKOU

Tábor plný LEGO® kostek a stavění motorizovaných modelů na téma Harryho Pottera a jeho kouzelnického světa. Modely se hýbou díky motorkám, Hedvika mává křídly, Harry lítá a auta jezdí - prostě spousta zábavy. Čekají nás hry, soutěže, pohyb a venkovní aktivity.

Pro holky a kluky 5-10 let.

REGISTRACE
paha9@bricks4kidz.com
www.Bricks4Kidz.cz/praha9

Bricks4Kidz® Praha 8, 9 a výhled je součástí společnosti VESELÁ VĚDA.

JSEM TU VŽDY PRO VÁS

Vladka Branská

vladislava.branska@re-max.cz

T 774 163 374

www.re-max.cz/horizont

Pavel Hokr – hudební škola; Středisko volného času Všenory

VÝUKA NA HUDEBNÍ NÁSTROJ

klavír, kytara,

rychlokurz klavíru pro dospělé

- > učíme se hrát pro vlastní potěšení
- > hrajeme písničky, které si sami vybíráte

HRAJEME NAPŘ.: PEC NÁM SPADLA, MACH A ŠEBESTOVÁ, DĚLÁNÍ, STATISTIKA, HONKY TONKY BLUES, PIRÁTI Z KARIBIKU, HALLELUJAH, COFFIN DANCE, V LESE, NAŠTĚSTÍ, ZA 100 LET

UČEBNA: Radniční klub, Stará obec 10, Dolní Počernice

PŘIHLAŠOVÁNÍ: DOPORUČUJEME V KVĚTNU

PŮJČOVNA: DIGITÁLNÍ KLAVÍRY, KYTARY, KLÁVESY

info@pavelhokr.cz

608 745 262

www.pavelhokr.cz

Dolnopočernický zpravodaj /ročník XXXVII/číslo 3,4/2022, vychází 10. 5. 2022, uzávěrka příštího čísla: 9. 6. 2022

Vydává: Městská část Praha – Dolní Počernice, Stará obec 10, 190 12 Praha – Dolní Počernice, IČO 00 240 150, Kontakt: zpravodaj@dpocernice.cz.

Periodický tisk – vychází 6x ročně. **Distribuce:** zdarma do všech domácností MČ Praha – Dolní Počernice. Registrován pod evidenčním číslem MK ČR E 23482

Redakční rada: Martin Šíla – předseda, Mgr. Markéta Stehlíková, místopředseda, MUDr. Pavel Boček, Mgr. Tomáš Jirsák, Světlá Parkanová (editor)

Za obsah textů odpovídají jejich autoři. Na www.praha-dolnipocernice.cz najdete toto číslo v elektronické podobě.

Grafická úprava a sazba Martin Štěpán. Tisk: Grafotechna Plus s r. o.